

1981 - 2026

Erikois
Makasiinirangintie 11

UPEIDEN ELÄMYSTEN YYTERI

TEKEMISTÄ JA KOKEMISTA KOKO PERHEELLE!

Mökkeillen, vaunulla tai teltalla
-ympäri vuoden

- Mökkimajoitus
alk. 77€/4 hlön
leirintämökki
- Caravanpaikka
alk. 33,50€
sähköllä 2 hlölle

Voit varata lomasi myös netistä
WWW.YYTERICAMPING.FI

Yyteri Pori
Suomi Camping+

Yyteri Resort & Camping

puh. 0300 870 876 * yyteri@suomicamping.fi

(*0,45€/min+pvm/mpm)

SISÄLTÖ

Sisältö.....	3
Keijjon höpinöitä	3
Vanhan puheenjohtajan mietteitä	4
Uuden puheenjohtajan mietteitä.....	5
Hallitus 2026.....	7
Hallituksen Tehtävät	7
Toimihenkilöt.....	7
Muistoja konepyöristä 1950-luvulta alkaen .	8
Jarmon matkassa 1975, 1984 ja 2004	12
Naisjaoston vuosi 2025	18
Keväinen tervehdys Konepyöräkerhon jäsenille!	20
Kerhon MP-messumatka 2026.....	22
Naisjaosto nautiskeli Sahakosken Pirtillä ..	26
Mitä jäsenmaksulla saa?	27
Laitetaan taas lapset hymyilemään	29
Rallipään ajatuksia	30
Kerhon toimintaa talvikautena	32
Prätkällä Islannissa ja Färsaarilla.....	34
Kevätretki ”GARDALLE”	40
2025 palkinnot ja muistamiset	43
Jussi&Johanna, prätkäreissu eurooppaan 23.6-5.7.2025	44
Talviretkue	46
Terveiset ajoharjoittelusta!.....	49
Jos ei kerran kesässä kaadu, on liian vähän kilsoja alla!.....	50
Dustereita Tiilimäen kesoililla 1972	52

Kansikuva

Paikka: Euran EMMP moottoripyöräkerhon pihalta syksyllä 2025

Kuvan otti: Marjo Kekki

Lehti on painettu

PLUSPRINTISSÄ Ulvilassa

KEIJJON HÖPINÖITÄ

Kiitokset jälleen mainostajille, mainosten kerääjillä, tekstien kirjoittajille ja muille jotka olivat mukana toteuttamassa lehteä. Varsinkin Tertulle, joka hoiti mainosten ja tekstien keräämisen. Itse sijoitin lehteen mainokset ja tekstit.

Kiitoksia myös kolmelle yritykselle jotka halusivat maksaa kannatusmaksun, mutta eivät halunneet mainosta lehteen.

No mitä vuodessa on tapahtunut?

Venäjä hyökkää edelleen Ukraina, Yhdysvallat hyökkää yhdessä Israelin kanssa Iraniin ja maailmankirjat ovat sekaisin. Öljyn hinta on noussut sotien takia erittäin korkealla ja nyt polttoaine maksaa yli kaksi euroa litralta, myös diesel.

Kerhomme jäseniä on nukkunut pois ja me jäljellä olevat muistellemme yhdessä ajettuja kilometrejä ja yhdessä vietettyä aikaa.

Onneksi talvi oli lyhyt ja kesä lähestyy nopeammin kuin koskaan oman muistini aikana.

Konepyöräklubilla on 45 vuosi menossa ja sen takia lehdessä muistellaan vanhoja ja pohditaan myös tulevaisuutta.

Haluatko oman matkatarinasi kerholehteen? Rohkeasti vain kirjoittamaan. Seuraava kerholehti ilmestyy keväällä 2027 ja materiaalin pyydämme lähettämään alkuvuodesta 2027. Ilmoita samalla puheenjohtajalle, että olet jutun lähettänyt.

Mutta nyt lopetan tämän oman jutusteluni ja toivotan hyvää alkavaa kesää!

Ja hei, pidetään ne renkaat tiellä ja kiinni asfaltissa tai jos ajatte soralla, niin sitten renkaat kiinni sorassa.

Turvallisia kilometrejä jokaiselle!

T: Keijo Salakari

VANHAN PUHEENJOHTAJAN MIETTEITÄ

Vanhahan minä en oikeasti vielä ole, muutakuin puheenjohtajana. Nainen parhaassa iässä. Tai no vähän yli, jos laskee viimeisen vuoden aikana ilmestyneitä harmaita. Terttu pyysi minua kirjoittamaan jutun lehteen. Liekö ollut pula jutuista. Hauskoja juttuja olisi kuulemma kiva lukea. Kerroin, että minulta ei hauskaa juttua kyllä saa. Se on toisten jalo taito kirjoittaa hassun hauskaasti. Itse olen liian analyttinen siihen. Pureudun myös helposti faktaan ja lukuihin, en tuntee enää ajatukseen ”näin on aina tehty”. Siitä todennäköisesti minut puheenjohtajanakin muistetaan.

Kolme vuotta tuli oltua kerhon puheenjohtajana. Nämä loppusanat olen mielestäni aika moneen kertaan lausunut, mutta taas kerran joudutte ne ”kuulemaan”.

Kerhon historiassa on monta hyvää puheenjohtajaa. Kaikki silti varmasti tyystin erilaisia. Minua ja nykyistä puheenjohtajaa yhdistää ystävyyden lisäksi se, että ollaan molemmat tarkkoja ja täsmällisiä. Tämä ei varmasti kaikkia miellytä. Mutta kaikilla puheenjohtajilla on varmasti ollut sama tarkoituspäätös, hoitaa kerhon asioita parhaalla mahdollisella katsomallaan tavalla.

Ulospäin ”rivijäsenelle” saattaa puheenjohtajan ja muun hallituksen toiminta näyttää pieneltä puuhastelulta. Takana on kuitenkin hirveästi tehtyä työtä, että kaikki kerhon toiminta pyörii. Kerholle ja kerhon toimintaan pystyy antamaan vapaa-aikaansa niin paljon kuin vaan antaa. Itselläkin on sitä vikaa, että jos jotain tehdään, se tehdään paremmin kuin hyvin ja viimittämällä. Kunnen huomasinkin, että poltan kynttilää molemmista päistä. Oli aika astua sivuun ja jättää kerralla yhdistysaktiivina toimiminen. Olin tätä miettinyt moneen kertaan viime vuonna, kun tuli myös tehtyä useasti pitkiä työpäiviä ja reissattua maailmalla, mutta oikeastaan loppusyksystä Indonesiassa työreissulla, kun hikisten 12h työpäivien jälkeen piti vielä kerhon hommia hoidella useampana iltana etänä, tajusin, että nyt saa riittää. Minun aikani on nyt tehdä muuta.

Alkuvuoden aikana olenkin jo ehtinyt vapaa-aikana remppaamaan mökillä ja kotona yhdessä Kimmon kanssa, siivonnut kotona kaikki kaapit, suunnittelemaan jo seuraavia remppaprojekteja, käymään teattereissa, näkemään ystäviä ja kускаamaan Veeraa harrastuksiin Poriin, noin

tiivistetysti. Ehkä Kimmo kohta sanookin jo mulle, että menes takaisin kerhotoimintaan, että rauhottuu nuo remppahalut. Onneksi kohta alkaa ajokausi. Jos tulevana kesänä pääsisi ajamaan enemmän. Viime kesä rakennettiin mökillä. Enää ei ole tarvinnut viikonloppuöisin kirjoitella kerhotiedotteita, päivitellä nettisivuja, oikolukea kerholehteä tai katselmoida kerhon talouslukuja. Paitsi nyt, kun taas kirjoitan perjantaiyötä vasten tätä lupaamaani juttua.

Jos sitten siihen asiaan. Eiköhän tuossa ollut jo tarpeeksi sitä ”hauskaa” löpinää. Minun ollessa puheenjohtajana moni asia muuttui ja kerhon käytäntöjä uudistettiin. Osa oli omasta ehdotuksestani, osa ihan siitä, että maailma muuttuu ja sähköistyy ja meidän on pysyttävä vain siinä mukana. Koin puheenjohtajakauteni alussa tutustuessani kerhon aikaisempiin tilinpäätöksiin, että kivaa on selvästi ollut, mutta fakta vaan on se, että jäsenmäärä tippuu vuosi vuodelta ja ne kuuluisat ”ennen oli kaikki paremmin ajat” alkavat olemaan kaunista historiaa. Vastaavasti kaikki pakolliset kulut ovat nousseet merkittävästi. Johdollani kerhon hallitukseen tuotiin enemmän talouden seurantaa, vaikka eihän ne luvut kaikkia selvästikkään kiinnostaneet. Yhteisillä päätöksillä turhia kuluja karsittiin ja asioita kilpailutettiin. Esimerkkinä vakuutusmaskut ja hälytysvalvonta oli noussut pikkuhiljaa huomaamatta vuosien saatossa. Muutama puhelu ja hintoihin merkittävä alennus, pysyvästi. Tiedän, että Tertun ja Päivin johdolla talousasiat ovat edelleen hyvissä käsissä. Mutta muistakaa nykyinen hallitus jakaa niitä hommia enemmän. Varsinkin työssäkäyville voi helposti käydä homma raskaaksi. Toivon myös, että yhä enemmän kerholaiset osallistuisivat järjestelyihin. Tätä olen koittanut toitottaa varmaan kerholehden joka kirjoituksessani. Kerho tarvitsee aktiivisia talkoolaisia, yhteisen hyvän eteen.

Kaikkea hyvää ja nähdään, kun törmätään.

t.Noora Aro-Koivisto

UUDEN PUHEENJOHTAJAN MIETTEITÄ

Puheenjohtajakauteni on nyt vasta alkumetreillä. Tiedän kuitenkin jo, että minulla on paljon oppimista tässä pestissä, mm. tutustumista kerhon aikaisempaan toimintaan sekä tutustua kerhomme jäseniin yhä enemmän.

Kerhomme on perustettu v. 1981 ja 80-luku on minulle tärkeä vuosikymmen. 1983 päättyi vallaton opiskeluaikani ja siirryin täyspäiväiseen työntekoon sekä avioidun myös tänä vuonna. 1987 ja 1989 sain kaksi ihanaa lasta, temperamenttiset tyttäreni. Elämä jatkui ruuhkavuosiin sekä sitten hyvineen ja huonoineen aikoinen, mutta kaikesta on selvitty. Viimeiset 30 vuotta olen ollut yrittäjänä ja siitä hommasta yritän nyt päästä eroon ja siirtyä täyspäiväiseksi eläkeläiseksi. Tällä hetkellä tärkein tittelini on ”mummi” ja ole ylpeä siitä. Minulla on 6 ihanaa lastenlasta sekä 3 bonus lastenlasta, Eelis-koira ja tietysti kuskinen armas mieheni Hannu. Moottoripyöräilyyn Hannun kanssa päädyimme, kun Hannun viidenkympin villitys oli kestänyt 10 vuotta ja en enää jaksanut pistää hanttiin pyörän ostoa. Eli meille hankittiin eka yhteinen pyörä ja samalla alkoi minun kiinnostukseni pyöräilyyn takapenkkiäisenä.

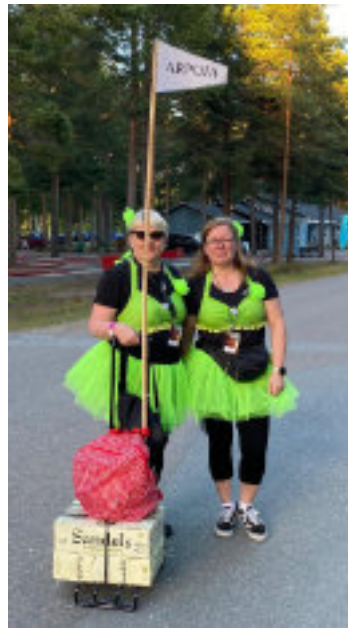
Kerhoon lähdin tutustumaan Hannun mukaan Yyteri meetingin talkoisiin 2021. Pääsin Yyterissä mukaan kanamunapaistoon ja siellä Malla paistamisen ohella puhui minut jäseneksi ja minulle kerrottiin, että olen tarakkaharkka (nimitys

sopi kyllä hyvin minulle).

Vuonna 2022 minä sain kyllä vielä paistaa kanamuniakin torstai iltana talkoissa Yyterissä, mutta pääsinpä mahtavan uuden tuttavuuden (sielunkumppanini Katin) kanssa vaatimaan tehtävään myymään arpoja. Sehän vasta olikin

hienoa ja hauskaa hommaa. Siellä me menttiin tyllihameet yössä vilkkuen ja myimme arvat nopeasti loppuun. Liekö ollut apua myynnissä vilkkuvilla valoilla tai perässä vedetyllä rekvisiitilla. Sitä me vieläkin Katin kanssa kaiholla muistelemme. Ehkä pääsemme vielä

joskus uudestaan myymään arpoja. Taisin minä olla myös rillillä listoilla varahenkilönä.

Vuonna 2023 otin vastaan rillin vastuuhenkilön hommat ja pyrin hieman muuttamaan rillin juttuja ja laajentamaan grillin valikoimia. Rillihommaa olen nyt siitä asti hoitanut ja vielä tänäkin vuonna olen rillin vastuuhenkilönä. Tässä on pakko mainita, että olen ollut etuoikeutetussa asemassa, koska minulla on ollut rillillä aivan mahtava talkooporukka töissä. Kiitokset kaikille teille, sillä ilman teitä hommasta ei tulisi yhtään mitään! 2024 ja 2025 vuodet olin hallituksen jäsen sekä hoidin jäsenrekisterihoitajan tehtävät.

Tässä välissä opettelin moottoripyörällä ajamista (en ollut koskaan ajanut edes mopoa aikaisemmin) ja hankin parikin pyörää itselleni. Eka ei tuntunut hyvältä ja olihan se väärän värinenkin. Toinen pyöräni oli Hondan Rebel, se oli hieno, kun sain itse valita siihen kaikki mausteet mitä halusin. Oikea käteni ja jalkani eivät kuitenkaan olleet kanssani samaa mieltä moottoripyörällä ajelusta, joten luovuin pyörästäni, kaihoisin mielin viime keväänä.

Itse vieläkin joskus ihmettelen, miksi lupauduin kerhon puheenjohtajaksi. Ensin lupauduin pj:n pestiin, hieman harkittuani asiaa kieltäydyin. Sitten taas alettiin

kyselemään puheenjohtajaksi ja lupauduin heikkona hetkenäni. Seuraavana yönä vasta tajusin, miten suuriin saappaisiin Nooran jälkeen jouduin hyppäämään. Minun pienet 37 jalat ei kyllä mitenkään tule koskaan täyttämään Nooran minulle jättämiä 42 numeron saappaita, ei parien villasukkienkaan kanssa. Onnekseni Noora on auttanut minua enemmän kuin tarpeeksi ja olen saanut hirmuisesti apua kaikilta kerhomme jäseniltä, keneltä olen apua pyytänyt. Kerhon hallitus on todella mahtava ja auttavat ja tukevat minua aina tarpeen tullen. Kiitos kaikille avustanne ja apua tarvitsen jatkossakin!

Ajatukseni on hieman kehittää kerhomme toimintoja hallituksen kanssa ja ehkä tuomaan jotain perinteitä menneiltä vuosilta takasinkin kuten esim. kesän onkikilpailut. Tärkeää olisi myös saada jäseniämme aktiivisesti toimintaamme mukaan. Yksi tärkeimmistä tehtävistä on myös tuoda kerhoamme esille ja sitä kautta saada kerhoomme lisää jäseniä. Toivon, että nappaatte hihastani kiinni tai lähetätte sähköpostia / viestejä ja kerrotte mitä haluaisitte kerhon toiminnalta sekä jättäisitte paljon erilaisia aloitteita. Vain hyvällä yhteistyöllä saamme kerhomme toiminnan jatkumaan ja kehittymään entiseen malliin.

Terttu Hakala-Skaffari

Puheenjohtaja

Kuljetus A. Vaajakari Oy

Sirppitie 3, Pori kuljetus.vaajakari@dnainternet.net

- hiekat • murskeet • sorat
- vaihtolavakuljetukset

puh. 040-566 1569

**KERHON OSOITE:
KONEPYÖRÄKLUBI RY,
VANHAKOIVISTONTIE 61, PORI**

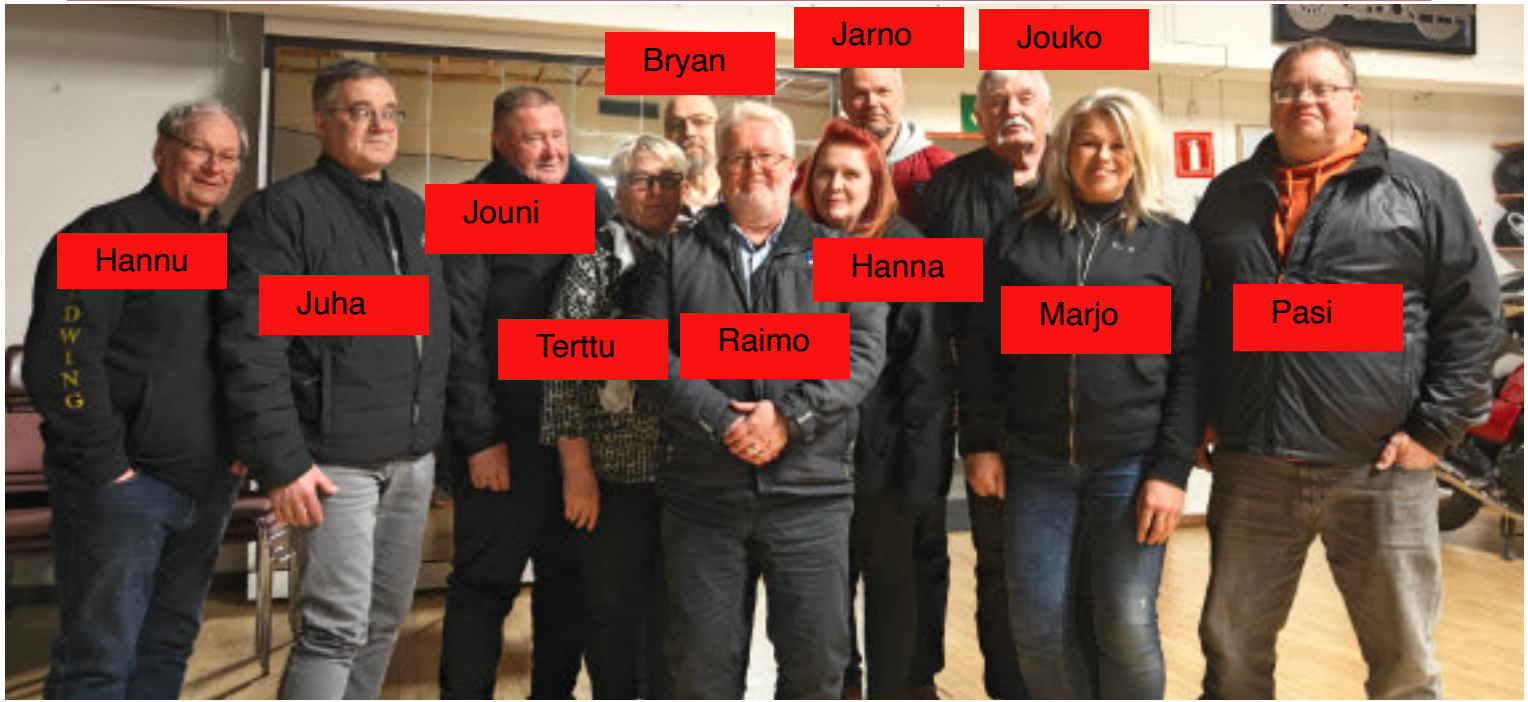
**INTERNET:
[HTTP://WWW.KONEPYORAKLUBI.FI](http://WWW.KONEPYORAKLUBI.FI)
[HTTP://YYTERIMEETING.FI](http://YYTERIMEETING.FI)**

**LAHJOITUKSET JA MAKSUT TILILLE:
FI92 5700 8120 1868 66**

**Rakennusliike
Rantanen Oy.**

HALLITUS 2026

HALLITUKSEN TEHTÄVÄT

Terttu (Tellu) Hakala-Skaffari

Puheenjohtaja, kerhon ulkopuolisesta tiedotuksesta vastaava

Marjo Kekki

Varapuheenjohtaja, kerhoretkivastaava, sisäisestä viestinnästä ja nettisivuista vastaava

Raimo Kallio

Fairplay-kisavastaava, telttavastaava, ajelutusorganisaattori (varalla)

Hanna "Hansu" Ojala

Sihteeri, ajelutusorganisaattori verenluovutuskampanjan yhteyshenkilö

Jouni Sillanpää

Kerhotilat- ja projektit, telttavastaava

Jouko Rantanen

PR-vastaava, kerhotilat ja projektit, kerhotelttavastaava

Juha Aaltonen

Yyteri Meeting rallipäällikkö, telttavastaava, nuorisovastaava

Hannu (Hande) Skaffari

Kerhotila- ja projektivastaava

Bryan Stansfield

Piha-, posti- ja huoltovastaava

Jarno Jänttilä

Kerhotilat ja projektit

Pasi Isomäki

ATK-guru

TOIMIHENKILÖT

Taloudenhoitaja ja kerhotuotakauppa: Päivi Sundström	Jäsenrekisterinhoitaja / Hallitituskummi: Kirsi Céder-Kallio	Naisjaosto Vastaava: Kati Merimaa	Koulutusvastaava: Jussi Mäki
Tallimestari: Ari Vihlman	Vararallipäällikkö Yyteri Meeting Noora Aro-Koivisto	Web-vastaava Kerholehden taitto: Keijo Salakari	FairPlay -vastaavat: Ari Malmila ja Noora aro-Koivisto
Ajokouluttajat: Esa Elo, Jarkko Koskinen, Seppo Ampio	Telttavastaavana hallituslaisten lisäksi: Mika Parviainen, Ari Malmila		

Kolme kuvaa perustamiskokouksesta. Kuvat Jarmo Stenroosin arkistoista.

Kuvassa vasemmalta: Markku Saksa, Jarmo Stenroos, Matti Hannula, Arto Huuromen, Kari Elo

MUISTOJA KONEPYÖRISTÄ 1950-LUVULTA ALKAEN

Kun minulle esitettiin toive muistella kerhon alkuaikoja, mieleen mitä 45- vuotta sitten tapahtuneista ajoista muistaisin, joten ajattelin, että saisin edes yhden A4 luettavaa päätin, että aloitan jo -50 luvun puolelta, ja jos tämä on kaikkien luettavissa, en ole siihen yksin syyllinen vaan muutkin muistelijat ovat sen hyväksyneet.

Moottoripyöriä oli – 50 luvun Suomessa todella paljon verrattuna autoihin ja suuri osa ns. itäpyöriä ja ylivoimainen ykkönen oli Tšekkoslovakialainen Jawa, jo 1929 Janecek aloitti Wanderer pyörien lisenssi valmistuksen ja siitä nimi Jawa. Merkkihän on edelleen ”hengissä” ja 100 - vuotis juhlat lähestyy, muita Suomen teillä kulkevia ns. itäpyöriä oli Neuvostoliittolainen IC, Itä – Saksalainen MZ, Unkarilainen Pannonia jota tehtiin vielä 70-luvulla, on aika harvinainen nykyään. Toki oli myös Brittipyöriä Ariel, AJS, BSA Norton Triumph Royal Enfield itäpyöräksi voi laskea myös EMW:n, tosin se oli paljon harvinaisempi valtamerkkeihin nähden.

(Birmingham Small Arms Company) eli tutummin BSA, oli 50 luvun alussa maailman suurin moottoripyörävalmistaja, kunnes Japanista tuli 1969 kaikkien ”superpyörien äiti” eli Honda CB 750 Four ”Tuutti”, joka oli kuolinisku Brittiläiselle mp -teollisuudelle, tosin Triumph nousi tuhkasta seitsemän vuoden jälkeen ja Norton sinnittelee Intialaisella rahalla takaisin parrasvaloihin. BSA:ta tuotiin muistini mukaan Suomeen 1972, 10 kpl joista 8 kpl tuli Poriin, ja taisi olla viimeisiä BSA merkillä tehtyjä pyöriä.

Pitkälti itämerkkien ”valtaan” syynä oli sodan jälkeinen säännöstely, länsitavara oli kallista, joten ns. länsipyörät eivät pärjänneet

hintakilpailussa, Moottoripyörä oli ennen kaikkea silloin työjuhta, ei harrastus, ja muihinkaan harrastuksiin ei juuri ollut tavallisella työväestöllä juuri varaa, Suomen oli sodan lopusta - 50 luvulle asti selvittävä raskaista sotakorvauksista ja taidettiin vähiin autoihinkin tarvita jokin erikoislupa tuontiin, mikäli oli ns. länsi merkki.

1964 350cc 2- sylinterinen Jawa maksoi 1600mk ja yksi sylinterinen 350cc BSA 2480mk, hinta ei silti suosiota pelkästään selittänyt, vaan Jawa oli osoittanut luotettavaksi ja kestäväksi kilpailumenestyksensä myötä. Hinta laatu suhde oli kohdallaan. 1950 ja 60 – luvulla Jawa oli maailman myydyin 2-tahti pyörä, vasta nelitahtiset japanilaispyörät mursivat Jawan valta-aseman, kuten mursivat koko brittipyörä teollisuuden.

1960-luku olikin sitten hyvää nousukautta ja Jawat sun muut tuupattiin latoihin, suuleihin ja kukaties suonsilmäänkin, pyörien määrä väheni radikaalisti ja autojen lisääntyä, mutta ei pyöriä kuitenkaan täysin hylätty mm. Oy Otto Brandt Ab oli jo ”Jawa aikaan” 1960 aloittanut Honda moottoripyörien maahantuonnin, pyörien tuonti ei ollut uusi asia Ottolle, 1910 Brandt toi maahan mm. Brittiläistä Rudge pyörää ja 1913 alkoi Humber pyörien tuonti.

Honda oli ensimmäinen japanilainen mp -merkki Suomessa, sitten seurasi Yamaha ja Suzuki 1964 Kawasaki 1966.

Japanilaisten pyörien siivittämänä, jos ei nyt aivan alkanut, niin ainakin valtavasti kasvoi mp harrastus vapaa - ajan vieton, ikävä kyllä surullisissakin merkeissä eli 70 – luvun liikenne kuolemat olivat surullista luettavaa 1100 ihmistä

vuodessa ja 56 motoristia kuoli pelkästään 1975, vaikka silloin oli jo moottoripyörille kypäräpakon lisäksi (hyvä asia) ns. katonopeus voimassa, eli moottoripyörillä ei saanut ajaa yli 120 km/h, nyt se tuntuu ehkä uskomattomalta, kun ei saa enää missään Suomen teillä ajaa, sen lujempaa, mutta ehkä vielä uskomattomampaa on se, että vielä 1960-luvun puolella sai ajaa valtatie 8:saa eli nykyistä kävelykatua (Yrjönkatua), Isolinnankatua tai mitä hyvänsä kaupungin katua, sen ajan vekottimilla ajaa tuon nykyisen maksiminopeuden (120km/h), eikä rikkonut nopeusrajoitusta, koska sitä ei ollut. Pori oli kolmanneksi viimeinen kaupunki Suomessa mihin tuli 50km/h rajoitus keskustaan 1964, mutta 1972 -73 kesinä vielä ”pärytettiin” Kespalta Raumalle 20 minuutissa, vapaan nopeuden lisäksi sen mahdollisesti liikenteen vähyys eli 1960 henkilöautoja oli 20kpl 1000 asukasta kohti, kasvu oli nopeaa 1970 niitä oli n. 100kpl 1000 asukasta kohti ja nyt Raumalle meno 20 min. on mahdotonta vaikka ei välittäisi nopeusrajoituksista, koska autoja on n. 700kpl 1000asukasta kohti joten pitäisi ajaa koko matkan vasenta kaistaa ja vastaantulijoita riittää myös, kun 72-73 ei ollut kuin muutama ohitettava 160-200km/h mittari nopeuksista huolimatta.

Kokeiluja nopeusrajoituksista oli jo 60-luvullakin jossain lääneissä, ja niitä vastustettiin, mutta sitten niitä vain alkoi tulla 1973 tuli ajoneuvo kohtaisia rajoituksia mm. linja-,kuorma-pakettiautoille jne 80km/h ja moottoripyörille 120km/h

1970- luvun surullisiin lukemiin on myös syynä se, kun mp - kortin sai 16 - vuotiaana, ja silloinhan ollaan kuolemattomia, kun on tuo usko, kova into ja olematon kokemus, isoimpaan markkinoilta saatavaan moottoripyörään, ei ollut hyvä yhdistelmä.

”Kekkoslandian” päällikkö sai sitten ajatuksen, että liikennekuolemista on tultava loppu ja moottoripyörien kohdalta se oli tarkoitus lopettaa täysin, se että tuli 1974 katonopeus oli vain pisara meressä siihen verraten kun yhdellä nuijan kopautuksella pyörien veroa nostettiin 80-120 %, joten uusien pyörien myynti ei päättä huimannut, tosin ehkä motoristeja kyllä suorastaan pyörrytti, ei vain saatu moottoripyöriä Suomen teiltä hävitettyä. Onneksi eturekisterikilpi saatiin ”hävitettyä” kun osassa pyöriä kilven kiinnitysraudat oli sarvien kiinnityspulttien alla ja kilpi siten ”kurkunleikkaajana”, ja etulokasuojassa se oli jalankulkijoille vaaraksi. Ne sai poistaa syksyllä 1971.

Varmasti moni Kesoilille -72 kesällä ilmestyneistä nuorista oli käynyt ihailmassa Porin ensimmäistä ”tuuttia” jokirannassa jo pari kolme kesää ennen.

Tuolla edellä mainitsin Poriin tuoduista BSA pyöristä, jotka sitten olivatkin hyvin edustettuina Tiilimäen Kesoililla joka taitaa edelleen ”Kespa” nimeä kantaa Nesteen tunnuksista huolimatta, vaikka pyöriä on aina Porissakin ollut ja niiden

Kuvassaolijoiden nimet Dustereita
Tiilimäen kesoililla 1972 otsikon alla

harrastajia, niin tuota 1972 kevättä ja tietysti kesää pidän lähtökohtana, Konepyörä Klubillekin, koska yhtä ?? lukuun ottamatta kaikki K o n e p y ö r ä K l u b i n perustajat ajoivat tuolloin, - ja osa jo ennenkin - moottoripyörillä, vapaa muotoisen porukan nimi oli 1972 Duster, tuosta porukasta harva oli yli 20 -vuotias, tämän päivän keski-ikä on roimasti noussut. Silloin oltiin (toki ei varmaan kaikki) PMK:n jäseniä eli Porin Moottori Kerhon, siellä oli ainakin Moto-Cross, Speedway, Endurojaostot ja me olimme maantiepyöräilijöiden jaosto. Olimme myöhemmin kerhossa Hihgwaymen nimellä, nykyinen logomme on lähes identtinen, vain Porin piru on vaihtunut matka-motoristiin.

Ja siihen että kerho syntyi on varmaan useampi kuin yksi syy, mutta mieleen on jäänyt kun porukkaa kävi PMK:n talkoissa motocross, maarata ym.kisoissa, ja joskus pidimme kokouksen jossain kahvilassa jonka kabinetti maksoi, ja siitä tuli rutinaa, miksi pidämme kokouksen paikassa, joka maksaa, tuntui, että ”talkoo rahat” meni muiden hyödyksi.

Näihin aikoihin pidettiin myös kokoontumisajoa nimeltään Mini Meeting, en vain muista jatkuiko se vielä KonepyöräKlubin aikana, mutta sen muistan, että Joutsijärvellä Tammen tilalla se oli muutaman kerran PMK:n aikaan, Jyväskylän (JMK) porukkaa siellä ainakin oli.

Kun edesmennyt Jussi Pursianen Markku Saksalle ja allekirjoittaneelle kesän 1980 aikana Tiilimäen Kesoilla useamman kerran sanoi : Pistäkää nyt pojat kerho pystyyn, niin sitten Joulukuussa Jussi Pursianen, Markku Saksa ja Jarmo Stenroos allekirjoittaneina jakoivat kutsun muutamille motoristeille, suurin osa saapuikin Päivi ja Jarmo Stenroosin luo Keulantie 7 :mään ja siellä päätettiin, että kerho perustetaan, sitten keväällä 1981 päätös toteutettiin.

Varsinainen perustava kokous pidettiin Arto Huumosen luona ”Viikkarissa” Huhtikuussa 1981. Katso kuva tekstin alussa.

Kesän kilometrit syntyivät suurelta osin viikonloppuisin kun käytiin ns. ralleissa, Kontioralli on Suomen vanhin motoristen kokoontumisajo (1967) ja omasta mielestä parasta siinä on, että se on aina eripaikassa , nyt vain harmittaa se kun lmatran ajot ovat samassa viikonvaihteessa. Ralli nimi on säilynyt vai Kontion yhteydessä muut mm. Kauharalli, (Kauhajoki Nummijärvi), Kokko-Rally (Kokkola), Saaristo - ralli (Rymättylä Turku) ovat ralli

sanasta luopuneet koska se aiheutti sekaannusta ”tavallisen kansan” keskuudessa.

Tarkoitus oli pysyä vapaa muotoisena ryhmänä vailla vastuita ja velvollisuuksia esim. se että ei hyväksytty esim.”piikkikuskeja” Klubiin ei ollut pyörän koko, vaan juuri tuo ei velvollisuuksia eikä vastuita opettaa/kouluttaa piikkimiehestä vastuullista motoristia.

En usko että monikaan Duster tai Highwaymen porukasta uskoi , että Klubi olisi edelleen 45 v jälkeen ”hengissä ” ja voi hyvin, omasta Klubitalosta puhumattakaan, haaveena silloinkin oli jos joku autiotila vaikka olisi vuokrattavissa, mutta se ei edennyt ajatusta pidemmälle.

Onnea ja menestystä 45- vuotiaalle Klubille ja ennen kaikkea jäsenille intoa ottaa osaa kerhon toimintaan, muuten se ei pysy ”hengissä”

Se, että Klubista tuli ry. on jo toinen tarina, rekisteröitymisen syyn ja tarkoituksen, sen hetkinen hallitus tietää perusteet paremmin.

Jarmo Stenroos

Konepyöräklubin perustajajäseniä vasemmalta oikealle:

Jarmo Stenroos, Matti Hannula, Kari Elo, Jyrki Järvensivu, Kari Ståhlström

Kuvasta puuttuu

Arto Huumonen, Markku Saksa, Jussi Pursiainen, Sekä 1991 menehtynyt Atte Pantzar

Kartanomiljöössä Hotelli Versta's
www.hotelliverstas.fi

Matkan varrella, erilaista ja yksilöllistä majoitusta.
Sinulle, joka kaipaat muuta kuin vakio.

Luonnon keskellä, vaikuttavan padon
läheisyydessä, Hotelli Pato
www.hotellipato.fi

Legendat leimaa
se reilu katsastaja
Porin Karjarannassa

KONTIO
KATSASTUS

Avoimna ma-pe klo 8.30–17.30

Ajanvaraus 24/7: kontiokatsastus.fi
Ja tietysti myös ilman ajanvarausta

Karjarannantie 14, Pori • P. 044 728 9000

 Kunnonlähde
Kankaanpää

Tervetuloa
Konepyörä-
klubilaiset!

Poikkea pyöräreissulla
pitopöytä, pullakahville,
puintitreeneihin ja pulahtamaan
tai painu pehkuihin

*Kunnonlähde on monipuolinen hyvän olon keskus
Kankaanpäässä. Tarjoamme kaikille monipuoliset
palvelut majoituksista ruokailuihin sekä liikunta- ja
hyvinvointipalveluihin.*

Kunnonlähde Kankaanpää
02 57 333 • Kelankaari4
www.kunnonlahde.fi

Meille mahtuu myös
isommat porukat! Kysy lisää:
050 394 7526 tai
myyntipalvelu@kunnonlahde.fi

J. TUOMINEN
LVI-ASENNUS

Palvelumme:

Ilmalämpöpumput
Lämmitysjärjestelmät
Vesikalusteet
LVI-asennukset
Öljypoltinhuollot

Ota yhteyttä!

**Olipa kyse pienestä tai laajemmasta hom-
masta, autan mielelläni. Soita tai laita
viestiä, niin sovitaan työstä ja aikatau-
lusta.**

Joni Tuominen
LVI-asentaja
+358 40 746 2391
joni@lvijtuominen.fi

JARMON MATKASSA 1975, 1984 JA 2004

Pyynnöstä kerholehteen painettavasta moottoripyörämatkasta, vaikka vanhastakin, ajattelin yrittää saada tekstiä, mitä omasta ”kompuutterista” vielä paperille ”muistuu”, päiväkirjoja ole tullut kirjoiteltua, kuka ties voi jotain kiinnostaa aikamoinen ero tämän päivän ”Euroopan lenkkiin” kun meillä oli käytössä 10 eri valuuttaa, nyt saman lenkin kiertää euroilla.

Matkakuume oli vaivannut jo monta vuotta, kun motokavereita oli jo 1970- luvun alkuvuosina käynyt oikein ”Saksassa asti” puhumattakaan heistä, jotka olivat käyneet Italiassa ja kertoivat mukavista mutkateistä ja ihanasta etelän-lämmöstä.

Pohjois-Norja 1975

Itsellä ainoa ulkomaanmatka moottoripyörällä 1984 mennessä oli 1975 Pohjois- Norjaan, joka on edelleen jäätävien mp-matkani tähän päivään mennessä, oli samalla matkalla silti myös todella hiki, ensimmäistä kertaa Saaristoralli oli muualla kuin Rymättylässä ja pyörät piti jättää kauas teltpaikoista, olimme sieltä jatkamassa ”pitkälle lenkille” oli kantamista enemmän kuin pelkän viikonloppu rallin kamat, vihdoinkin kaikki kolme olimme saaneet raahattua teltat makuupussit, ymv. kamat pyörien luo, oli pakko oikaista pitkin pituutta kanervikkoon, puhaltamaan hetkeksi ja tasaamaan pulssia sekä kuivaamaan hikeä lämpötilan ollessa n.30 astetta.

Kun siitä oli toivuttu jatkoimme Turusta kohti Helsinkiä, meillä kaikilla ensimmäinen kerta Helsingissä moottoripyörillä, ihmettelimme, kun oikean puoleinen kaista on lähes tyhjä, päätimme ajaa sitä, päästiin nopeasti läpi Helsingin kohti Porvoota, jälkeensä selvisi, että ajoimme pelkästään Takseille ja Linja-autoille tarkoitettua kaistaa, - ilmankos matka joutui, - onnea oli tietysti matkassa, ettei virkavalta kohdalle sattunut, olisi matka budjettiin tullut lovi.

Hienoa ilmaa riitti myös itärajaa ylös ajaessa, Imatralla saavuttaessa oli hetken ns. pallo hukassa ja ihmettelyä mitä täällä on tapahtunut, kun ei juuri ketään missään, ”lamppu syttyi” hetken päästä, nyt ei olekaan Imatran ajot. Kaikki

edelliset kerrat Imatralla olivat olleet ajojen aikaan ja sen kyllä katukuvassa huomasin.

Kun olimme pohjoisessa, kesä loppui totaalisesti. Vietimme pari yötä teltassa Karigasniemen tullirakennuksen vieressä, odottaen räntäsateen loppumista, pieni poudan hetki kun välillä oli, se ei kuitenkaan loppumisen merkkejä näyttänyt, välillä tuli mieleemme, että etelää kohti, Norja saa jäädä, teltassa värjöteltässä, -

kaikki varavaatteetkin päällä ollessa - hampaat kalisi, kuitenkin päätimme mennä ”kun tännekin asti ajettiin”, ei muuta kuin pyörien päälle, pakko oli välillä pysähtyä sulattamaan sormia ja se tehtiin ”tuutti” Hondan moottorin sylintereissä ja ”poskissa”, koska kavereiden Suzukin 550cc moottorit, 0,5-1 asteen räntäsateessa ajaessa, oli niin kylmät, että paljaan kämmenen sai laittaa suoraan sylinteriin, eikä se juuri lämmittänyt, eli Suzukin ”uutuus” Ram Air jäähdytys rakenne toimi. Lampaita sai varoa, koskaan ei tiennyt minkä kurvin jälkeen lauma on keskellä tietä, onneksi kuitenkin olivat märehitimässä aina tien reunassa, tosin Altassa kuljeksi lehmälauma kellot kaulassa kilisten, pitkin kaupunkia, ilmeisesti huolehtien talojen nurmikoista.

Norja oli hirveän kallis maa (silloinkin), nälkä kurni suolistossa pysähdyttiin johonkin Baariin, kieltä ei kukaan sanakaan osannut, niin näytimme listalta kalleinta hintaa ja kuvittelimme saavamme sillä kunnan ruoka annoksen, myyjän näyttäessä yhtä höyrymakkaraa päädyimme kuppiin kahvia, oli edes jotain lämmintä. No lenkki tuli tehtyä ja persmäkeä välillä laskettua ison tienvarsiokan lumista penkkaa, ”kalastajan” sadepuvun siinä hyvin luistaessa. Ajoimme päivän aikana Karigasniemeltä Altan ja Kautokeinin kautta Enontekiöön 400-500km, saatiin siellä Campingin keitto /grillikatokseen vääntömärät nahkasormikkaat ja vedestä tyhjätyt nahkasaappaat kuivumaan, lämpöäkin

oli, ainakin siltä tuntui, että sitä oli yli 20 astetta, mutta sitten se toinen puoli, kumpi olikaan loppujen lopuksi parempi kylmyys vai kuusimiljoonaa hyttystä ja mäkäräistä, jotka yritti syödä meidät elävältä. Kova nälkähän oli sitten Norjan lenkin jälkeen, ei muuta kuin sivulaukusta perunoita kiehumaan Campingin keittokatokseen, niitä oli vielä jäljellä, vaikka useana päivänä niitä oli jo keitelty, hyvin silti sivulaukullinen matkan riitti.

Tämä Norjan kokemus oli sitä luokkaa, että päätin, etten koskaan enää sinne mene, kunnes Leppäsen Jarmon kanssa korona-aikaan, koronarokotus todistus taskussa mentiin Norjan puolelle, eli yli 40- vuotta vaati toipua ensimmäisestä moottoripyörällä tehdystä ulkomaan matkasta pohjoisen suuntaan – (myönnettävä on, että Kontio ralleissa tuli käytyä pohjoisessa, kerran jopa Norjan puolella, kun Kontio oli Nuorgamissa ja teltasta rajalle alle 100 metriä) - tällä kerralla oli onni myötä koko Norjan lenkin, tosin Nordkapp oli kylmän, tosi kovan tuulen riepottelema, mutta muuten aurinko paistoi koko lenkin ja lämpökin 18-20 asteen tuntumassa.

Unelma Istanbulista 1983

Vei vielä yhdeksän vuotta Norjan ensimmäisestä jäätävästä lenkistä, kunnes sitten tuli todella kova matkakuume talvella 83-84, kun motokaverini Markku Saksa kertoi suunnittelevansa matkaa -84 kesällä Istanbuliin. Hän oli jo tehnyt jo Italian matkoja muutaman kerran, myös sivuvaunulla perheineen. Matka haluani nosti, sen lisäksi etten ollut etelässä käynyt, myös se että - 82 kesä oli mennyt käytännöllisesti katsoen ajamatta, lukuun ottamatta Imatralta Poriin, koska ei voinut olla pois Imatran ajoista, toista vuotta meni Toukokuun alusta 1982 lähes Kesäkuun loppuun 1983 omakotitaloa naulatessa, joten koin, että nyt olisi loman aika.

Matkakuume oli kova ja talvella, sitä sitten laskeskeltiin paljonko tarvitaan minkäkin maan valuuttaa ja paljonko sitä yleensä pitää varata päivää kohti. Luin talvella myös Mika Waltarin kirjan : Lähdin Istanbuliin, siitä en enää oikein muista kuin sen kohdan kun Waltari kirjailijana halusi kokemuksia ja meni jonnekin hämäräperäiseen baariin ja aavisteli jotain tapahtuvan, kun kapeita ja korkeita rappusia Waltarin pois lähtiessään alaspäin astellessa, niin ensin sammui rappujen valot ja pian sammui

myös Waltari, mutta ei vakavia vammoja ne rahat vietiin mitä mukana oli, ei paljoa, koska hän ”kokemukseen” oli varautunut. Itsellä ei tällaista kokeilun halua ollut.

Valuutat, matkashekit ja piilottelua

Näin jälkeen miettien, on nykyään erityisen helppoa, kun pysyy euroalueella sama valuutta, ei tarvitse miettiä kuinka paljon tämä on ”Suomen rahassa”. Silloin piti ulkomaan valuutta tilata ajoissa pankista, muistini mukaan ainakin 2-3 viikkoa ennen matkaa, että ne ehtii pankkikonttoriin tulla, useamman maan valuuttaa talven suuntaa antavien laskutoimitusten perusteella sitten tilattiin, erityisesti Saksan markkoja, (sen ajan ”päävaluutta”), tietysti oli mukana ns. matkasekkejä, jotka olivat sen ajan ”päävaluutan” eli Saksan markan ”arvoisia” eli ne myös tilattiin pankista ja virkailijan läsnä ollessa = katsellessa, kirjoitettiin oma nimikirjoitus ja kun se piti muuttaa matkalla käteiseksi mentiin tarvittaessa pankkikonttoriin ja siellä virkailijan katsellessa kirjoitettiin taas nimikirjoitus sekkiin ja kun kirjoitukset täsmäsi, virkailija antoi sen maan valuttaa missä vaihdettiin, mutta ei tietenkään koko määrää mitä shekissä oli, vaan pankit ottivat vaihdosta aina oman ”siivunsa”.

Meillä muistini mukaan oli 50 ja 100 saksanmarkan sekkejä, voi olla että 200 markan myös, niitä sitten piilotettiin satulan alle, etuvalon sisään, jos miehet ryöstetään, mutta ei kaikkia pyöräänkään, jos pyörät viedään. Emme myöskään, kotimaasta lähtiessäkään pankista saaneet koko summaa vastaavaa määrää, kyllä kotimaan pankki myös valuutoista osuutensa otti.

Kohti Istanbulia

Kun shekit oli pyörään, paketteihin ja taskuihin piilotettu, matkaan oli tarkoitus lähteä Tiilimäen Kesoililta, mutta ei startti tapahtunut suunnitellusti, eli Maken pyörä kävi vain toisella sylinterillä ja bensa valui maahan jostain satula alta. siinä jo melkein porua pukkasi, kello kävi ja matkaan oli päästävää, että ehditään laivaan, joten yhdellä sylinterillä kohti Helsinkiä, päätettiin yrittää hakea vikaa sitten autolautalla, mutta kaikeksi onneksi, jossain Kokemäki Huittinen linjalla kuului hirveä pamaus ja pyörä alkoi toimia, ehkä oli jokin likakokkare piti venttiiliä auki, kunnes kovan pamauksen saattelemana poistui ?

No sitten vihdoinkin autolauttaan, joka oli 1977 valmistuessaan maailman suurin ja nopein kaasuturbiineita käyttävä matkustaja autolautta, eli GTS Finnjet. Finnjet pyyhälsi Saksaan 24 tunnissa ja vasta 2000 luvulla veivät Katamaraani alukset nopeusennätyksen

Finnjetiltä, ja täytyy sanoa, että Jettiä on kaivannut kyllä joka ainoa Saksan matka, kun näillä tämän hetken ”kalastaja-aluksilla” yli 30 tuntia maleksii Saksaan, etenkin kun laivassa ei ole mitään tekemistä, saunaa ja kolmen neljän hengen poreallasta lukuun ottamatta, eikä sielläkään kauaa aika kulu. Finnjetillä oli sentään useampi baari ja kahvila, sekä tanssiravintola orkestereineen ja yökerho, joten yli 40-vuoden jälkeenkin kilpailisi viihtyvyydessä nykyajan Ruotsin laivoille.

Voi olla valituksillakin vaikutusta, annoimme palautetta 2000-luvun ”kalastaja-alus” laivayhtiöön, olisi edes joku trubaduuri, koska sellainen nurkkaus laivassa on, ja kas kummaa seuraavana kesänä oli, ainakin sillä kertaa.

Finnjett lähti silloin Perjantaina, joka oli vielä työpäiväni, Maanantaina alkoi kesäloma, mutta Perjantai vapaa onnistui tekemällä Ma - To 10 tunnin päivät, tuli viikkotunnit täyteen ja päästiin matkaan.

Saksasta sitten suuntasimme kohti Hollantia ja Assenin TT-ajoja, I m a t r a l l a h a n viimeinen MM osakilpailu oli 1982, joten vuoden tauon jälkeen oltiin taas

vauhdissa mukana, sieltä telta alueelta on jäänyt mieleen, kun joku ympäri humalassa tai tosi paljon ylimääräistä rahaa, laittoi tuutti Hondan käymään, kaasua täysille, niin kauan kunnes kone kilahti ja mielestäni ei jäänyt yhteen moottoriin sillä alueella sinä yönä.

Arsen Hollanti

Ajot katseltuamme takaisin Saksaan ja kohti Jugoslaviaa, päämäärähän oli Istanbul, joten aikalailla loikottaen meni Saksa ja siellä todella matka joutui, ei ollut moottoriteillä ”kattonopeuksia” ja oli se myös outoa kun

kymmeneen vuoteen ei ollut luvallista ajaa yli 120km/h, juuri kun olit katsonut peiliin, eikä ketään näkyvässä niin saman tien joku jo vilkuttelee valoja, niin ei muuta kuin pois edestä kun Ferrari, Porsche, isomman luokan BMW tai vastaava pamauttaa ohi pitkälti yli 200 km/h ja Ferrarit toden näköisesti liki 300km/h äänestä päätellen, ja ääni paremmin sanottuna oli pamaus ohituksen vauhdin ollessa sitä luokkaa, silloin mieleeni tuli, että suomalaisten autoilijoiden olisi hyvä suorittaa autokoulun ajokoe Saksassa, oppisivat katsomaan peiliin, niin monesti on meinattu kiilata tieltä, kun ohittamani auto lähtee myös ohitukseen, ollessani rinnalla, koska ei katsota peiliin vaan pelkästään eteenpäin.

Jugoslaviassa poikettiin katsomassa Josip Brozin – (joka tunnetaan ehkä paremmin partisaani johtaja nimellään Tito) – huvilaa, joka kylläkin oli jo -60 luvulta lähtien hotellina ja ennen Titoa, Habsburg hallitsija suvun omistuksessa. Samaisella järvellä on pieni kirkko saarella, jonne pääsi maksua vastaan veneellä, rannalla ennen lähtöä ihmeteltiin kirkon kellojen kummaa sointia, selvisi sitten perillä syy moiseen, turistit saivat vedellä kellojen naruista.

Matka jatkui kohti Bulgariaa ja täytyy sanoa se oli todellinen Neuvostoliiton takapiha, en yhtään tiedä miltä näin yli 40 vuoden jälkeen näyttää, mutta melkein sääliksi kävi, kun maan läpi ajoimme. Useimmiten tankatessa bensiinikin oli alle 90 oktaanin, mutta kyllä pyörät sillä toimivat. Bulgariasta jäi myös mieleen, kun oli jo pimeää, niin silti autoilijat vilkuttelivat meille valoja, en tiedä, koska siellä sitten valoja kulkuneuvoissa käytetään, koska pimeässäkin oli korkeintaan parkit.

Pimeydessä ajettiin moottoriteillä ohi Sofian tienviitan ja ei mitään tietoa kuinka pitkä matka seuraavaan ”uloskäyntiin ” sitten vain kaikki valot pois pyöristä ja moottoritien reunaan ”vääräänsuuntaan” ohi ajettuun liittymään asti.

Istanbul

Sitten olikin vuorossa Turkki ja sen suurin city eli Istanbul, jäimme campigiin joitakin kilometrejä ennen keskustaa ja päätimme mennä ensin taksilla tutustumaan liikenteeseen, silloin siellä asui virallisesti Suomen väkiluku epävirallisesti varmaan enemmän, autoja myös saman verran, kuin Suomessa. Turkissa ei ollut varsinaista tieliikennelakia vaan toimittiin tarvittaessa rikoslain mukaan, meitä kumpaakaan ei kiinnostanut tutustua Turkkilaiseen vankilaan, hyvässä muistissa oli Suomessakin pyörinyt elokuva ”Keskiyön pikajuna”, joka perustui tositapahtumaan jossa jenkki nuori kärkehti Turkissa huumeista.

Kaaos näytti toimivan, niin seuraavana päivänä menttiin pyörillä ja tyyttäiltiin siinä kuin muutkin, vaikka ei siihen niin tarvetta ollutkaan. Olimme saaneet vinkin yhdeltä motokaverilta, joka siellä oli jokin kesä ennen käynyt, että menkää käymään Budding Shopissa se on kokemuksen arvoinen paikka, siellä on ”kaiken maailman rosvot ja mustat miehet jotka yrittävät päästä Eurooppaan” teimme työtä käskettyä ja näin yli 40 vuoden jälkeenkin oikein hyvin muistan ”kokin” joka sisäpuolella ulko-oven vieressä hirmupitkällä veitsellä veti siivuja pyörivästä kebab rullasta, tupakka suupielessä ja siinä niin pitkä tuhka, etten käsittä, miten se edes siinä pysyi, sekä hänen esiliinansa, joka ehkä vuosia sitten oli ollut valkoinen.

Baari oli kaksi kerroksinen alhaalla syötiin ylhäällä kaljoiteltiin, mieleen on jäänyt ollessamme siellä syömässä, tuli sisälle itävaltalaisen ? oloinen nuori turisti tyyppillisillä nahkaisilla lappushortseillaan, ja reppu selässä, reipas vauhti pysähtyi keskellä lattiaa, sen jälkeen katse pyöri ympäri baarin ja sitten melkein puoli juoksua ovesta ulos. Vaikka ei parta pahoille kasva, niin oli parransänkeni siinä vaiheessa jonkinlainen, Makella oli aina kokoparta, joten sulauduimme sinne ”rosvojoukkoon” hyvin. Yhtenä päivänä Make sai vatsansa hieman sekaisin syömällä siellä kerran jotain, tuskin kumpikaan tiesimme mitä, onneksi olin näön perusteella päätenyt toiseen ”soppaan”.

Istanbulissa on todella paljon katseltavaa vietimme keskustassa 3 kokopäivää (eli olimme siellä viitenä päivänä laskien mukaan tulo ja lähtöpäivän) ajoimme myös Aasian puolelle Bosporin salmen yli Uskudariin, silta oli yhtä reikäinen kuin Porin ”kaapelikadut” nyt, siellä ei sen isompaa lenkkiä, mutta voi sanoa kuitenkin, että Aasian puolella käytiin, itse kaupungissa oli niin paljon katseltavaa mm. Top Kapin palatsi, Hagia Sofia, Sininen Moskeija, Basilikan vesisäiliö joka on suurin Bysantin valtakunnan vesisäiliöistä, myös 4000 myymälän basaarissa kului aika.

Kreikka

Matkamme jatkui sitten Kreikkaan siellä käytiin mm. Meteoran alueella, jossa luostareita pystysuorien kallioiden päällä, James Bond (Sean Connery) oli Istanbulissa ja oli soutavinaan Bysantin ajan vesisäiliössä joka oli rakennettu 532jKr. oli toinen Bond (Roger Moore) oli Meteorassa ja vinssi korilla meni luostariin.

Kotona oli siihen aikaan sellainen ihme, kuin videonauhuri, piti tietysti kotiin päästyäni vuokrata, VHS kasetti : James Bond Istanbulissa, ja katsoa mitä tuttuja paikkoja

elokuvassa näkyy. (toki olin kaikki Bondit käynyt elokuvissa katsomassa, mutta kertaus opintojen äiti)

Kreikasta soitin Camping alueen ”respasta” matkan ainoan kerran vaimolle laskurissa ? numerot pyöri vinhaa vauhtia ja Maken vieressä hollatessa : ” Lopeta jo , lopeta jo, sinun on mennyt jo koko päivän budjetti”, eli kun miettii sitäkin kun on älykännyt videopuhelut , whats upit sun muut, oli maailma aika lailla toisen sortinen valuutta asioiden lisäksi, Italiassa ja Turkissa oltiin hetki miljonäärejä, mutta kun osti Italiassa vaikka Coca – Colan se maksoi 800 jos maksoi isolla setelillä sitä ensinnäkin katseltiin ja hypisteltiin, sitten takaisin loppu rahaksi saattoi saada setelien lisäksi mm. puhelin gettonen, postimerkin tai karamellin. Kun eurot tuli niin monesti olen miettinyt miten ihmeessä Italialaiset selvisivät, kun täällä täytyi kertoa summat viidellä ja siinäkin ongelmansa, niin Italiassa tuli 10.000 liirasta n. 5 euroa. Uskoisin Luigilla olevan silmät pyöreänä, kun palkka oli ensin miljoonia, sitten se olikin muutaman satasen.

Kreikasta lautalla Italian ”kengän korkoon” Brindiisiin rantaa ylös Riminiin ja San Marinossa poiketen, totta kai Venetsiaan tarkemmin ottaen Camping Fusina:an ja siitä veneellä Venetsiaan vaikka välillä syötiin kaupungilla ruokaa kokattiin etupäässä leirissä, toisen keittimellä esim. keitettiin spaghettiä ja toisen keittimellä lämmitettiin jauheliha kastiketta, siellä suunnallahan on melkein joka campingillä kauppa, josta voi ostaa ruokaa ja tietysti ”etelähetelmii”, kun tuolla edellä mainitsin James Bondit niin ”Sean Bond” tuli Istanbulista Venetsiaan, ”Roger Bond” ajeli gondolilla pitkin Markuksen toria sekä ”Daniel Bond” taisi upottaa koko kerrostalon siellä. Monia muitakin elokuvia siellä osittain tehty, oikein mielenkiintoinen kaupunki, suosittelen.

Firenzen kirkon kupolissa käveltiin, ”puun ja kuoren välissä” eli kupolissa on ”kaksi kattoa” ja niiden välissä ”märkään betoniin” on tehty ”jalan jäljet” että pystyy kupolia kiipeämään (lähes ryömimään) näköalatasanteelle, mikä kuvissakin erottuu metallikaiteineen, (ylin niistä), mutta esim poikani Petrin kanssa, käytiin siellä, 2004, ihan ylös asti ei päässyt, en tiedä oliko liikaa väkeä vai oliko se jo vallan suljettu turisteilta, siinä on tietysti hieman loukkaantumisen riskiäkin jos yläpuolella olevan jalka lipsahtaa ja valuu alapuolella olevan niskaan, se on myös hidasta arvelisin 40 vuodessa on turistivirrat ovat niin paljon kasvaneet etteivät sinne enää pääse??

Järvillä Garda ja Como toki poikettiin, sekä myös Guzzin tehtaan /museon portilla, joka tietysti silloin kiinni, mutta poikani Petrin kanssa 2004 sekin asia korjattiin, katseltiin mm. Guzzin

V8 moottorilla varustettua kilpapyörää vuodelta 1955.

Pohjois Italiassa on tietysti hauska ajella kun on "kurviteitä" samoin Itävallassa sen jälkeen taas tultiinkin tylsää tietä Saksan läpi, toki siellä on hienoja pikkuteitä, mutta kun ne menevät kylästä kylään rajoitus 60km/h ei matka oikein etene, sitten Tanskaan Ruotsiin ja laivalla Turkuun niin kului neljä viikkoa n. 10.000 km. Perjantaina lähdettiin Perjantaina tultiin ja Maanantaina sitten taas töihin, tuntui jotenkin oudolta, juurihan loma alkoi ja nyt jo töihin, en ole ennen enkä jälkeen ajanut niin "lyhyttä" matkaa, kuin matkan jälkeen Turusta Poriin, ei siinä päässyt oikein edes ajamisen alkuun.

Nykymatkailijoille - mitä on muuttunut

En voi tietää onko kerhon jäsenistössä ketään, joka ei ole käynyt Suomen ulkopuolella, mutta on ainakin tosi paljon vaivattomampaa kuin yli 40 vuotta sitten, valuutan ja yhteyden pidon suhteen, kuten myös valtakuntien rajojen ylitykset, ennen piti kaivaa passi joka rajalla ja niissä kului aikaa, nyt ei tarvita juurikaan koko passia, kunhan on henkilökortti, tulliasemat on tyhjinä graffiteilla maalattuina. Ei myöskään tarvitse joka maan rajalla pyrkiä eroon kolikoista ennen rajan ylitystä, koska pankit eivät vaihtaneet kolikoita pelkästään seteleitä.

kuten tunnettua, google mapsia ei oltu vielä keksitty ja ei ollut kiinnostusta ostaa kirjakaupasta 5kg painavaa kartta kirjaa, josta olisi "maailmaa" nähnyt, niin päädyimme kirjoittamaan maiden suurlähetystöihin ja pyysimme kunkin maan karttoja sekä kaupunkien mikäli se oli "tutustumis" suunnitelmissa ja mukavasti posti niitä kotiin toikin. Edellä jo kirjoitin matka shekeistä, voi joku ajatella miksi ei aina Visaa käytetty sehän on helppoa, ja kyllä, sellainen oli jo silloin "keksitty" sekä matkassa mukana, Visa kortti kuitenkin aika useasti aiheutti vain pään pyörytystä, etenkin maaseudulla, isoimmissa kaupungeissa paremmin kelpasi ja se liikkeiden ovissa ilmaistiinkin, helpommin niihin poikettua, joissa luottokorttien kuvat oven ikkunoissa oli.

Ei ole mitään muistikuvaa, mitä olisi silloin maksanut nukkua lakanoissa, ei tullut sellainen asia mieleenkään, nuukailtiin välillä siinäkin, että pystytettiin vain toinen teltta, kun oli pelkkä yöpyminen, kun oltiin "paikoillaan" enemmän, kuin yksi yö, molemmat pystyttivät oman telttansa, ja kuten jo edellä mainitsin "kokattiin" useasti itse.

Ikävä kyllä maaperä on kovettunut huomattavan paljon noista vuosista, silloin ei paljoa ollut pehmikettä teltan pohjalla, eikä kaivannutkaan, mutta nykyään jos ei ole sisämajoitusta tarjolla esim. Kontiorallissa, kovan maan tuntee erityisesti lapa-, häntä-, ja suoli luissa, tosi paljon kivuliaammin, nykyajan paremmasta pehmikkeestä huolimatta.

Ne ketkä viime vuosina ollut Euroopassa ja ulkopuolellakin, voi vaihteeksi kokeilla : puhelin piirongin laatikkoon kalsareitten joukkoon, navigaattori mp- talliin hyllylle ja paperikartta povitaskuun ja matkaan, tulee takuulla erilainen Euroopan matka, vaikka ei tarvitse useasti laskea "Suomen rahaa."

Oli myös kaistanvaihto erilaista, Saksassa ajettaessa nelikaistaista moottoritietä mieleen jäänyt tilanne, ajoin aivan vasenta laitaa Make ollessa kolmannella kaistalla mittarinopeus n. 160km/h Make laittoi vilkun päälle ja lähti kohti oikeaa reunaa, kun tajusin, että nyt häivytään moottoritietä, oli hieman "sovittamista", ehtiäkseni kolmen kaistan yli samaan "Ausfahrt: iin" Nykyään hihkaistaan kypäräpuhelimeen hyvissä ajoin : seuraavasta käännyttäen.

Tarina kulki aikalailla poukkoillen ja rönsyillen, mutta en olekaan Mika Waltari

Muisteli Jarmo Stenroos

P.S Näin julkisesti haluan kiittää vaimoani Päiviä joka osaltaan mahdollistanut Eurooppaan tekemäni kymmenkunta matkaa, erityisesti 1991 tekemäni Korsikan/Sardinian matkan jolloin hän jäi 2 ja 5 - vuotiaiden poikiemme kanssa kotiin, myönnettävä on, pieni pisto tuntui sydämessä, kun matkalta tultuani 2 vuotias katseli jonkin aikaa minua totisena ja varmaan mielti : kuka on tuo tuntematon mies.

Matkalla jossain saksassa

Firenzen kupoli

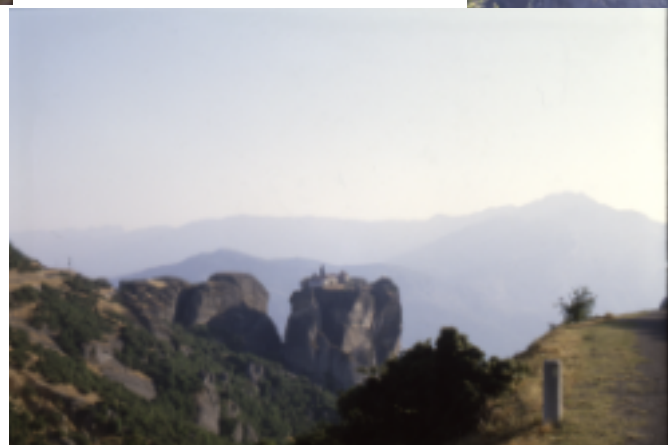
Huono vatupassi

MP-kokoontuminen Italia Azzate

Ūskûdar

Kreikka Meteora

Istanbul Bysentum ajan vesisäiliö

NAISJAOSTON VUOSI 2025

Ensin hiukan historiaa:

Ajatus kerhon naisjaoston perustamisesta lähti aikoinaan halusta tavata ja viettää ”naisellistakin” aikaa pitkän talven aikana.

Niinpä kokoonnuimme naisissa kerholle ensimmäisen kerran 13.6.2013 ja samalla nimesimme ryhmämme jo olemassa olevaa nuorisajaostoa mukaillen ”naisjaostoksi”. Perusajatus oli ja on edelleen että jokainen Konepyöräklubin nainen on tervetullut tapaamiisiimme ja toimintaan mukaan. Riippumatta siitä ajaako itse, istuuko kyydissä tai kannustaako kotijoukoissa. Sovimme tapaavamme ajokauden ulkopuolella syksystä kevääseen kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona, kesäaikahan kuluu tämän hienon harrastuksemme mukaisesti moottoripyöräillen.

Olemme vuosien saatossa kokoontuneet lukuisia kertoja kerholle kahvittelemaan nyyttärien merkeissä, jumppaamaan, harjoittelemaan itämaista tanssia ja hulavanteilua, opettelemaan makramee solmuja, olemme vierailleet eri yrityksissä tutustumassa luontaistuotteisiin, meikkeihin, alusasuihin, vaatteisiin, kodin sivistustavaroihin ja somisteisiin yms.

Olemme tehneet yhdessä teatterireissuja mm. Tampereelle, Turkuun, Karstulaan ja Raumalle ja kerran matkasimme jopa Kuopioon moottoripyörämessuille.

Olemme tutustuneet eri maiden ruokakulttuuriin ruokailemalla mm. thaimaalaisessa, kaukaasialaisessa ja meksikolaisessa ravintolassa, näin olemme valmiita vähän pidemmillekin mp-matkoille.

Vuonna 2025 helmikuussa kokoonnuimme kerholle Mari's home alusasujen esittelyyn, maaliskuussa oli vuorossa Oriflamen meikki- ja kosmetiikka ilta, huhtikuussa kerhotilojen siivoamisen jälkeen nautimme hyvästä, samanhenkisestä seurasta nyyttäreiden merkeissä.

Useimmilla ajokausi alkaa jo huhtikuussa ja päättyy syyskuussa (tai vasta lokakuussa), niinpä meidänkin seuraava tapaamisemme oli syyskuun suunnitelukokoontuminen kahvitellen kerholla. Lokakuussa pidimme taas nyyttikestit, tällä kertaa ilman siivousta ja joulukuussa ruokailimme perinteisesti pikkujouluruokailun

(ehdottomasti ilman jouluruokaa) paikallisessa ravintolassa, ravintola PikkuX:ssä.

Naisjaostossa suunnitelemme ja toteutamme kerhon yhteisiä tilaisuuksia kuten ajokauden avajais- ja päätösjuhlat, pikkujoulut ja toki pyrimme hoitamaan myös tätä hyvin vastuullista huvitoimikunnan virkaa. Näitä talkootöitä teemme eri kokoonpanoilla ja tännekin kaipaamme lisää reippaita naisia mukaan toimintaan.

Olen toiminut naisjaoston koollekutsujana alusta asti ja nyt on ”nuorennusleikkauksen” aika, jatkan toki mukana tässä iloisessa mukavassa porukassa, muualta muuttaneena olen saanut täältä useita tosi hyviä ystäviä...

Merimaan Kati uusine ideoineen lupautui jatkamaan naisjaoston luotsaamista, tulossa siis monenlaista toimintaa laidasta laitaan, tule sinäkin mukaan tähän mukavaan yhteiseen tekemiseen.

Naisjaoston WhatsApp-ryhmään voit liittyä lähettämällä liittymispyynnön ja oman puhelin-

numerosi ”jasenrekisteri@konepyoraklubi.fi”.

Iloa ja auringonpaistetta päiviisi!

terveisin Malla Roininen

FORS TEAM

- Saneeraus
- Kosteusmittaus
- Purkutyöt
- Asbestipurkutyöt

FORSTEAM OY
Korjaamonkatu 4,
28600 Pori
INFO@FORSTEAM.FI

forsteam .fi

**TOEJOEN
SÄHKÖASENNUS OY**

Uudisrakennukset Saneeraukset Teollisuus Kunnossapito

Toteutamme ammattitaidolla yritysten, taloyhtiöiden, julkisen sektorin sekä kotitalouksien sähkötyöt laadukkaasti, edullisesti ja pikulleen ajallaan. Työt kohteestariippumatta aina suunnittelusta työn viimeistelyyn asti.

toejoensahkoasennus.fi

**SATAKUNNAN
SÄHKÖSUUNNITTELU OY**

Tarjoamme monipuoliset suunnittelupalvelut! Suunnittelemme kaikenlaisia sähköjärjestelmiä valaistuksestategi- ja turvajärjestelmiin sekä autonlatauksiin. Meiltä voi tilata myös valvontaa ja konsultointia.

satakunnansahkosuunnittelu.fi

Kuriirintie 11
28430 Pori

KEVÄINEN TERVEHDYS KONEPYÖRÄKERHON JÄSENILLE!

Minä sain kauniin pyynnön kirjoittaa lehteen pienen esittelytekstin itsestäni ja availen tässä samalla hieman taustoja omasta hurahtamisesta moottoripyöräilyyn. Minut saatetaan tuntea myös kerhon ulkopuolelta asiakaspalvelu toimesta, näissä Konepyöräklubin piireissä kerhon jäsenenä olemisesta ja nyt myös Konepyöräklubin naisjaoston uutena vetäjänä. Suostuin tähän hommaan alkuvuodesta 2026 kun, Malla ilmoitti haluavansa irrottautua vetäjän roolista ja luopuisi pitkäaikaisesta vetovastuusta.

Suuret kiitokset Mallalle todella pitkästä urasta ja loistavasta rooli mallista tehtävään. Olet ollut suuressa roolissa meidän naisten ilostuttamisessa, kehojen liikuttamisessa erilaisilla aktiviteeteilla. Kiitos loistavista reissuista, jotka koostuivat kulttuuri annoksista ja kaikista nauruista mitä olet urasi aikana meille antanut.

Tämä uusi tehtäväni kerhossa on mielestäni todella mielenkiintoinen, jännittävä ja hyvällä tavalla haastava. Onneksi Malla ei kuitenkaan poistu mihinkään, vaan vaikuttaa ja auttaa minua sekä meitä muitakin edelleen vahvasti taustajoukoissa. Uutena vetäjänä toivon teiltä kaikilta naisjaoston jäseniltä runsaasti uusia, rohkeita, hauskoja ja vähän hullujakin ehdotuksia yhteiselle tekemiselle sekä myös ennakkoluulotonta heittäytymistä uusiin juttuihin.

Mutta kuka minä nyt sitten olen?

Minun nimeni on Kati Merimaa. Olen Ulvilassa asuva, kolmen lapsen äiskä, sekä yhden lapsenlapsen moottoripyöräilevä mummu, jonka työt on aina haitannut harrastustoimintaa. Vaikka eikös se aina mene niin, että vapaa-aikaa on ainakin motoristilla kesäisin aivan liian vähän.

Olen toiminut Konepyörä kerhon riveissä mm. Yyteri meetingin grillillä monena vuotena, osallistunut lasten ajelutuksiin, moniin hienoihin kerhon koulutuksiin, ruosteenpoistoihin, telttä talkoisiin, ajokauden avaus ja päätös kekkereihin, fair play skaboihin sekä pyörinyt teidän kerholaisten tiellä jo vuodesta 2019 saakka.

Suhteellisen tuore tyyppi vielä silti tämän pitkäikäisen kerhomme jäsenistössä, mutta hyvin olen mielestäni itseni tänne mahtavaan motoristi porukkaan ängennyt. No, oikeastihan en väkisin ängennyt yhtään mihinkään, vaan minut otettiin uutena sekä vielä varovaisena motoristina äärettömän hienosti mukaan

porukkaan yhtenä tiistaisena ajelu iltana vuonna 2019, kun päätin osallistua toimintaan mukaan saadakseni itselleni viimeinkin varmuutta ajamiseen ja löytää oman "lauman" johon kuulua.

Palataan tässä kohtaa ajassa silti hieman taaksepäin. Päätin ajella moottoripyörä ajokortin vasta päälle nelikymppisenä, kun vihdoin oli aikaa itselle ja sain toteuttaa sellaisia haaveita, joita en nuorena saanut. Omien lasten ollessa pienempiä ei ehtinyt tai taloudellinen tilanne ei vain ollut antanut siihen aikaisemmin mahdollisuuksia. Nyt oli viimein aikaa ja hivenen rahaakin toteuttaa uusi hankinta ja se löytyi nettimoton

sivuilta. Silmiäni hiveli myynti-ilmoituksessa hieno pyöreälamppuinen ja hopeinen Suzuki bandit 600. Hankinta olisi kohtuuhintainen ns. ekaksi pyöräksi, sillä eihän sitä tiedä olisiko moottoripyöräily sittenkään se oma juttu. Polte ja halu ajamiseen oli kuitenkin suurempi kuin koskaan. Ensin tarvittaisiin silti se kortti ja sitä ennen olisi odotettava kevättä, kuivaa asfalttia ja ainakin +10 astetta lämpömittarissa. Ja kaikkea tätä ennen olisi laskettelureissu ja talviloma Kuusamossa...

Autokouluun ilmoittauduin huhtikuussa 2019 upean mustan silmän kera, suoraan laskettelureissulta palanneena. Se musta rinne ei sittenkään ollut ihan hyvä idea.. etenkin kun ei ollut enää se parikymppinen, nopea ja ketterä tyttönen, muuta kuin omasta mielestään.. ja tuostakin kun otti vielä pois sen nopean ja ketterän ei jäljelle jäänytkään muuta, kuin se musta silmä. Tuosta mustelmasta poskipäässä keskusteltiin tovi silloisen autokoulun opettajankin kanssa. Onneksi humoristiseen sävyyn, että onko minulla mahdollisesti taipumusta jonkin sortin rämäpäisyydelle, mutta vakuutin hänelle osaavani olla välillä myös harkitseva ja rauhallinen. Olin ainakin ilmeisen uskottava, koska opettaja kysyi, haluaisinko ajaa moottoripyörällä kaupungin läpi Kirjurinluotoon? Vastasin, etten ollut koskaan ajanut tuollaisella kulkupelillä ja saattaisi olla toinenkin silmä mustana, jos sen teen. Onneksi me molemmat opettajan kanssa tulimme järkiimme ja sekä minä, että pyörä kulki perille tuonne ajoharjoittelu alueelle pakettiauton kyydissä. Opettelu oli jännittävää ja muistan, miten mietin, uskaltaisinko koskaan ajaa edes 100 km/h vauhtia tuollaisella vekottimella. Taidot ja uskallus sekä tarvittava vauhti kehittyivät

kuitenkin nopeasti. Kunniolla suoritetun inssin jälkeen tämä uunituore ison A:n omistaja hymyili leveää hymyä motoristin lailla, ei kuitenkaan hyttysiä hampaiden välissä, vaan kuin Hangon keksi. Siitä samasta paikasta soitto nettimotoissa olleeseen ilmoitukseen. Ajovarusteet niskassa loin etsimään itselleni kuskia myyjän luo ja kohta tuo hieno hopealuoti vaihtaisi omistajaa. Tämä aiemmin mainittu Suzuki bandit 600 löytyi siis melkein "kotinurkilta" eli lähipitäjästä Harjavallasta. Ajoin hippasen liian korkealla moottoripyörällä kotiin rankassa vesisateessa hymy korvissa. Sitten mopo huoltoliikkeeseen ja pari senttiä matalammalla mopolla sieltä ulos.

Ehdin ajelemaan itsekseni lähinurkissa noin viikon verran. Yksin ajelu jännitti kovasti ja mietin mistä saisin ajoseuraa, kunnes päädyin nettiä selatessa konepyörä kerhon sivuille, jossa luin kerhon järjestämistä tiistai ajeluista. Seuraavan viikon tiistaina päädyinkin uteliaana Konepyöräklubin kerhotalon pihaan katsomaan, että mikä ihme on tämä porilainen motoristi porukka ja millainen tämä heidän ryhmä ajelu juttu oikein on. Siinä me sitten olimme molemmat aivan ihmeissämme, minä sekä mopo Konepyöräklubin pihassa kaikkien niiden muiden upeiden ja ihmeellisten isojen moottoripyörien keskellä menossa nokka kohti uutta ja tuntematonta. Ja mikä fiilis se olikaan! Ajaa ihan ensimmäistä kertaa isossa porukassa, mahtavien äänien ja hengen heimolaisten ympäröimänä. Sielussa ja sydämessä samaan aikaan sekä kihelmöivää jännitystä, että lämmintä turvallisuuden tunnetta, kun ei tarvinnutkaan enää ajaa yksin.

Tuolloinen retki johti mutkaisia teitä kohti Kiikoisia, jossa juotiin virvokkeet ja jatkettiin siitä sitten takaisin kohti Poria. Kotimatka ei kuitenkaan sujunut ihan kuin elokuvissa. Arvatkaapa olinko tankannut tankin täyteen ennen ajo reissua.. no niinpä! Entäs olinko ehtinyt vielä tutkimaan moottoripyörästäni kaikkea sitä, minkä omistajan niistä pitäisi tietää, no niinpä taas! En siis tiennyt kuinka pitkiä matkoja tämän itselle uuden bandiitin tankillisella (vajaalla sellaisella) voi ajaa ja tietystihän se sitten sammui kesken ajon. Sain kuitenkin pyörän rullailtua vapaalla bussipysäkillä, jossa katselin, kun moottoripyöriä meni minusta ohi, yksi, kaksi, kolme..... Mielessä kävi nopeasti ajatus, että nytkö tässä sitten ollaan pimeässä yksinään, rikkinäisen mopon kanssa tienposkessa ja saan kaiken toivoni heittää. Mutta eipäs minulla mitään hätää ollutkaan. Bussipysäkillä kurvasi viereeni kirkkaiden ajovalojen loisteessa isolla ja hienolla pyörällään Rapi ja hänen takanaan ajanut Kirsi. Miten voi pieni ihminen olla onnellinen, kun ei tuoretta motoristia jätetty tienposkeen yksin. Siinä sitten

porukalla ihmeteltiin ensin mopon outoa sammumista, sitten sellaista asiaa, kuin mopossani olevaa varatankkia (ai tässä on sellainenkin) sekä vipua, (no mutta herranjestas ja tämmöinenkin vielä) josta sen voi ottaa käyttöön. Nopean oppitunnin jälkeen mopo lähti yskähdellen käymään ja jatkoin Rapin ja Kirsin välissä turvallisessa saattueessa lähimmälle huoltoasemalle, jossa tämä kaksikko vielä tarkisti, että pääsen jatkamaan siitä tankki täynnä kotia kohti. Tämä kommelluksien ryydittämä ensimmäinen ajelu reissu vakuutti minut siitä, miten ystävällinen, välittävä ja yhteisöllinen ryhmä on kyseessä ja liityin ilolla jäseneksi Konepyöräklubiin.

Tämän jälkeen tämä alun varovainen motoristi on kehittynyt, ainakin omasta mielestään, ihan "kunnolla koulutetuksi" kuljettajaksi. Moottoripyörän merkki ja kuutiotkin ovat vaihtuneet isompiin ja ajettavat matkatkin ovat kasvaneet tiistai ajeluista monien tuhansien kilometrien mittaisiksi matkoiksi. Euroopan, Alppien ja Norjan upeat mutkatiet ovat päässeet valokuvien muodossa muistojen kansioihin.

Joten, kyllä tämä moottoripyöräily oli sittenkin se mun juttu!

Kiitos teille jokaiselle kaikista näihin vuosiin mahtuneista ilon täyttämistä hetkistä, muistoista sekä nyt myös tästä uudesta vastuutehtävästä! Jatketaan edelleen ilolla omille kommelluksille nauramista, tankit tankattuina sekä laukut täynnä uusia unelmia kohti sitä ääretöntä ja sen yli!

Toivon pitkää aurinkoista kesää ja turvallisia kilometrejä kaikille.

T. Kati

KERHON MP- MESSUMATKA 2026

Kerhomme järjestämään messumatkan starttasimme varhain lauantai-aamuna kerholtamme ja lähti-jöitä oli juuri niin paljon kuin pääsylippuja oli hankittukin eli 50 iloista innokasta matkajaa. Mikä hienointa kerhomme jäseniä oli matkalla ennätysmäärä aikaisempiin vuosiin verrattuna.

Messuilla oli paljon väkeä, mutta tungosta ei ollut niin paljon kuin edellisinä vuosina. Katsottavaa oli todella paljon: moottoripyörät (uusia ja käytettyjä, eri kokoisia ja mallisia), mopot, skootterit, mönkkärit, ajovarusteet ja -tarvikkeet, motoristin erilaiset palvelut sekä mm. sähköpolkupyörät. Tarjolla oli myös kaikkea muuta pientä kivaa, erilaisia

asusteita ja eri merkkien painatuksilla olevia T-paitoja ym. sekä tietysti tarjolla oli ruokaa useassa paikassa ja makeaa hyvää yllin kyllin. Jokaisen makuun löytyi varmasti myös juotavaa janon sammuttamiseen, mutta olut oli hinnoiteltu ainakin maalaismiehen mielestä niin ettei sitä liikaa varmastikaan tullut kenenkään juotua.

Messuilla oli nähtävänä todellakin paljon erilaisia pyöriä ja vuoden 2026 uutuksiakin oli jo tuotu näyttille. BMW:llä parikin uutuus adventuremallia, CFMotolla iso adventuremalli sekä pikkuenska. Hondalla taas oli

uutuuksista esillä tehokas Sports tourer ja pieni Retro roadster. Hondan kuuminta uututta täystehoista sähkömoottoripyörämallia ei oltu saatu vielä messuille esille. Kawasakilla oli esillä uutuuksena adventure-malli KLE500-malli. KTM:ltä oli esillä raskaan ja kevyemmän sarjan adventuremallit. Triumphin vuoden 2026 malli Trident 800 oli esillä Bike Teamin osastolla.

Hienoja pyöriä oli vaikka, kuinka paljon esillä kuten tämä Indiana. Kultasiipeä oli kiva katsella ja ihastella, mutta hinnan katsominen lopetti alustavankin pienen ostoinnostuksen.v

Messuilla oli myös mahdollista kokea moottoripyörällä ajamista simulaatiomaailmassa. Tämä oli kilpailuhenkinen ajotyttö, joten jätin sen väliin jättäen muille mahdollisuuden voittaa.

Tie vie -matkailualueelta sai infoa ja ideoita reissuihin lähelle ja kauas. Alueen lavalla esitettiin lauantaina mielenkiintoisia mp-matkoja, mitä oli tehty ja muuta informaatioita. Huilatessa niitä oli mukava kuunnella ja katsella kuvia reissuilta.

Päivä kului nopeasti ja kyllä siinä jalatkin alkoivat jo väsymään, joten kotiin lähtö neljän kieppeissä ei yhtään tuntunut pahalta. Matka oli hyvä ja paljon tuli nähtyä ja tärkeintä oli tietysti mukava matkaseura. Kiitos kaikille!

Innolla jään odottamaan ensi vuoden messuja ja tietysti yhteistä kerhon messumatkaa.

MP-messuterveisin -Hannu-v

www.konepyoraklubi.fi/kalenteri

Kahvila-Huoltamo RiiCafé

RiiCafeessa hoituu niin menopelien kuin kuskiensa tankkaukset muitta mutkitta!

- täytetyt maukkaat leivät
- herkulliset pullat ja munkit
- höyrymakkarat
- grilliruoka-annokset
- kahvi, tee ja kylmät juomat

Avoinna:

ark. 7–21

la 8–20

su 9–20

Tervetuloa!

Venesjärventie 3, 38700 KANKAANPÄÄ

OY PORIN HANKE AB

**KOULUTUKSET,
TAVARA- &
HENKILOLIIKENNÖINTI**

WWW.PORINHANKE.FI

“NURKAT” PUHTAAKSI!

VAIHTOLAVA

Korvaamaton
isoille
jätteille

Rakennus-,
remontti- ja
siivousjätteille

Soita ja tilaa **0400 590 317**

- Vaihtolavat
- Jätepuristimien vuokraus ja tyhjennys

ASTALAN
KIINTEISTÖPALVELU
www.astalankp.fi
PORI

rinta-jouppi.com

Rinta-Joupin Autoliike

KIIHDYÄ KESÄÄN!

Osta moottoripyörä ennen kesää!

Laaja valikoima ja vaihdossa käy mikä vain ajoneuvo.

→ RINTA-JOUPPI.COM

YLI 300
MOOTTORI-
PYÖRÄÄ!

PORI
Hyväntuulentie 2
28100 Pori
020 777 2306

RAUMA
Nortamonkatu 17
26100 Rauma
020 777 2752

AUTOMYYNTI
ma-pe 10.00–18.00, la 10.00–15.00
CHAT-AUTOMYYNTI
päivittäin 8.00–22.00

Rinta-Jouppi Moottoripyörät

Prepon

ESTABLISHED 1988

**Prepon on rakentamisen
ammattilainen**

**Prepon Oy on rakennushankkeiden asiantuntija- ja
hallintatehtäviin erikoistunut yritys**

Meiltä saat monipuoliset palvelut rakennushankkeesi tueksi

Prepon Oy Satakunta

Pohjoisranta 11, 28100 Pori

Papinhaankatu 8, 26100 Rauma

Prepon Oy Varsinais-Suomi

Tavarakatu 2E, 20250 Turku

prepon.fi

NAISJAOSTO NAUTISKELI SAHAKOSKEN PIRTILLÄ

Talven selkä oli juuri alkamassa taittumaan, ja myrökkä oli sen mukainen, kun Naisjaoston ladyt suuntasivat tiensä Porin lähestulkoon tutkimattomille pohjoisosille, vielä Noormarkunkin ohi, Ahlaisten syrjäseuduille. Ahlainenhan on ollut oma kuntansa vuoteen 1972 saakka,

ja kuten paikkakunnalla vakuuttavasti yhä todetaan, vuonna -72 Pori liitettiin Ahlaisiin.

Kesäisinhän tuo entinen kalastajakylä, josta ammattikalastajat nykyään kuitenkin ovat kaikonneet, on kieltämättä hyvinkin idyllinen ja kutsuva kohde myös motoristeille, ja reitti Porista Mäntyluodontien kautta ja lopulta Saaristotietä pitkin on upea, ja siksi tietysti myös suosittu. Moni tykkää jatkaa matkaansa myös Merikarvian rantatietä Pröttikarvialle saakka, kuten Ahlaisissa naapuripitäjää kutsutaan. Tarkkana saa tosin olla niin kauriiden kuin peurojenkin kanssa, ja niin Ahlaisissa kuin Merikarviallakin eteen saattaa tepastella myös kuusipeuralauma, joka on jonkinlainen eteläinen versio porolaumasta. Kuusipeurat kun majailevat usein asutuksen liepeillä, ovat kesyn oloisia ja täyttävät joskus koko kaistan.

Naisjaoston tarkempaan kohteena oli tällä kertaa Ahlaisten Sahakoskella sijaitseva Sahakosken Pirtti. Se on Timo Savusen omistama kokous- juhla- ja ajanviettopaikka, jota voi vuokrata niin synttärjuhliin, polttareihin, illanviettoihin, tyky-päiviin, kokouksiin, leireihin tai vaikka vain lomailuun. Myös ruokatarjoilut ovat saatavilla ja samoin pienimuotoista ohjelmalvelua, jos niille on tarvetta. Ympäri vuoden tarjolla on myös yleisiä savusaunailtoja, jotka talviaikaan ovat avantosaunailtoja. Esillä on erilaista pikkupurtavaa kuten riistaburgereita tai savukalaleipiä ja kesäisin isossa kodassa avotulella valmistettuja räiskäleitä sekä riistamakkaroita. Tarjonta vaihtelee, mutta Pirtin Paskoja Keksejä on avantosaunailloissa joka kerta. Ne ovat simpeleitä, mutta herkullisia kauralastuja, joiden nimi tulee siitä, kun eräs vakikävijä söi lastuja kerran kourakaupalla, ja tokaisi siihen että "Taas on näit paskoi keksei".

Vaikka Pirtin some-päivityksistä saattaisi äkkiseltään toisinkin ymmärtää, niin Sahakosken Pirtti on niin sanottu One man`s band, Kuten Timo itse toteaa, hän on paikan omistaja, renki, kokki, talonmies, eräopas, timpuri, metsuri ja leipuri sekä tietenkin myös saunamajuri. Tälläkin kertaa savusaunaa oli lämmitetty kuumaksi

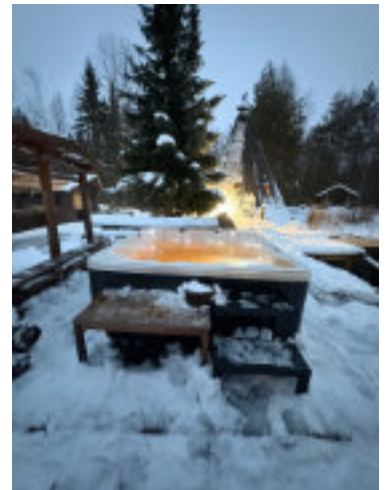
kuuden tunnin ajan, minkä lisäksi naiset pääsivät nautiskelemaan illan hämäryydessä ja luonnon ympäröimänä ulkoporealtaaseen pöllöjen huhuillessa ympärillä. Sahakoskella luonnon rauha on todellinen, eikä naapuritorpista tirkistellä Pirtin mäelle, koska niitä ei näköetäisyydellä ole. Ja kyllä niitä avantoon menijöitäkin löytyi! Enemmän tai vähemmän intoa puhkuen, lammen hyytävään syleilyyn

laskeutuivat todistetusti Noora, Suski, Malla, Kirsi ja Kati M. Kaikki myös pääsivät sieltä onnellisesti pois! Sen sijaan vilukissayksikkö, eli Kati V., Maritta ja Terttu seurasivat vain katseella, samalla porealtaan lämmöstä ja poreista nautiskellen.

Todellisuudessaan Pirtti on Porista likimain kivenheiton päässä, sillä Porin keskustasta matka taittuu parissakymmenessä minuutissa. Tunnelma on kuitenkin täysin toinen, ikään kuin olisi mini-Lapissa. Sahakosken kuohujen kohinakin kuuluu usein Pirtin mäelle, sillä niihin matkaa on vain pari sataa metriä. Nekin ovat näkemisen arvoiset!

Suurin syyllinen naisjaoston Sahakosken vierailuun lienee Skaffarin Hannu, joka on löytänyt paikan jo vuosia sitten, ja on nykyään avantosaunailtojen vakikävijä. Niinpä Tertun johdolla saatiin nyt järjestettyä ihka oma ilta saunoineen ja avantoineen Naisjaostollekin. Ja kyllä niitä avantoon menijöitäkin löytyi, ja kaikki myös pääsivät sieltä onnellisesti pois! Saunomisen jälkeen tunnelmoitiin ja praattailtiin

Pirtin lämmössä, ja kuten uskoa saattaa, hiljaista hetkeä ei syntynyt tälläkään kertaa.

Tilauksen mukaan paikan "Ruotsalainen kokki" oli loihnut pöytään sekä savukalaleipiä, että riistaleipiä. Reseptit ovat niin salaisia, että ne vaihtuvat joka kerta - tosin ehkä myös siksi, ettei tekijä koskaan muista ihan tarkalleen, mitä aineksia ja kuinka paljon annoksiin on laitettu. Yhtä kaikki, tarjottavat maistuiivat, ja loput lähtivät vielä kotiin viemisinä mukaankin. Talvimyräkästä huolimatta sauna, tarjottavat, tunnelma ja hyvä seura tekivät tehtävänsä!

Sahakosken Pirtti on kohde, joka kannattaa bongata, ja laittaa seurantaan. Paikan voi toki vuokrata itselleenkin Naisjaoston tapaan, mutta keväästä syksyyn järjestettäviin avoimiin iltoihin voi tehdä, vaikka ilta-ajelun, ja nauttia nuotioherkuista ja tunnelmasta, menee

sitten saunaan tai ei. Motoristi kun tahtoo nähdä ja löytää aina jotain uutta ja erilaista, niin

kannattaa rohkeasti suunnata Ahlasiin – siellä on paljon muitakin hienoa nähtävää, ja yllättävän mukavia ihmisiä - kunhan muistaa, että Pori on liitetty Ahlasiin, eikä päinvastoin!

-Timo-

MITÄ JÄSENMAKSULLA SAA?

- Oma, yhteinen kerhotila Sirola
- Pyörän pesu- ja huoltomahdollisuus kerholla
- Tallipaikkamahdollisuus MP:lle (Erillinen maksu). Tallipaikkalaisella pääsy avaimella kerhotilaan
- Kokous- ja kahvitilat käytettävissä
- Tiistaikahvittelu talvikaudella tiistaisin klo 18
- Matkailuiltoja ja teoriakoulutuksia talvikautena kerholla
- Tiistaiajelut porukassa ajokautena, vaihtuva määränpää
- Nuorisajaoston omat tapahtumat ja oma WhatsApp -ryhmä
- Naisjaosto kerhon naisille
- Painonpurotusryhmä talvikautena
- Ilmainen ruosteenpoisto sekä muita ajokoulutuksia
- Kerhon tukemat reissut mm. mp-mesuille, kerhoretki ulkomaille juhannuksen jälkeen, talviretkue vaihtuvaan kohteeseen
- Päivän ajoreissuja porukalla
- Ajokauden kilpailut FairPlay ja Suomi Tutuksi
- Alennukset ja edut --> Katso internetsivulta www.konepyoraklubi.fi
- Kerhon juhlat: ajokauden avajaiset ja päättäjaiset, joulujuhla, yms.
- www-sivut, sähköinen kuukausitiedote ja tapahtumakalenteri, WhatsApp inforyhmä, kerran vuodessa paperinen kerholehti
- WhatsApp "kahvipöytä" ryhmä, vapaaseen keskusteluun
- Kerhotuotteiden verkkokauppa
- Juhlateltat vuokrattavissa tapahtumiisi, kohtuullisesta maksusta
- Mahdollisuus vaikuttaa kerhon asioihin
- Loistavaa samanhenkistä seuraa!

dt = j m J e r l i q l

- o Teemme huollot ja korjaukset
- o Kauttamme myös:
- o Varaosat
- o Erikoisosien suunnittelu ja valmistus
- o Nouto- ja palautuspalvelu
- o Huollot sovitusti myös asiakkaan luona
- o 3D tulostukset

GW mp-huolto
Alaskyläntie 335 /20
39700 Parkano

PORISSA MP-RENKAAT EDULLISESTI

• MICHELIN • METZELER • BRIDGESTONE

SATAKUNNANKATU 28
ARK 8-17, LA 9-13 (sesonkiaikaan)
puh. 010 5044 372

Pyydä tarjous!

LAITETAAN TAAS LAPSET HYMYILEMÄÄN

Ajokaudelle 2026 on tällä hetkellä varattu yksi lasten ajelutus sekä yksi moottoripyörien esittely päiväkodille. Monena vuonna ajelutuksia on ollut kolme ajokauden aikana, joten toivottavasti tänä vuonna teitä löytyy taas runsain määrin mukaan ajeluttamaan.

Lasten ajelutukset ovat osa kerhomme hyväntekeväisyystoimintaa. Samalla kun tarjoamme lapsille mukavan moottoripyöräkyödin, viestimme hyvää motoristihenkeä, annamme positiivista kuvaa moottoripyöräilystä ja tuomme iloa monen lapsen päivään.

Ajelutuksissa ajetaan muutaman kilometrin mittainen, ennalta sovittu reitti lapsi kyydissä. Konepyöräklubi ei edellytä kuljettajilta tai ajoneuvoilta pakollisen liikennevakuutuksen lisäksi muuta vakuutusturvaa. Kyydittäviltä lapsilta vaaditaan turvallisuussyistä umpikengät.

Kypärät tuodaan paikalle ajelutusvastaavan toimesta. Kypäränlaittajat auttavat

lapset kypäräpisteeltä pyörille ja takaisin ajelun jälkeen, jotta tapahtuma pysyy sujuvana ja turvallisena. Tilaisuuden aluksi käydään yhdessä läpi ajoreitti ja muut käytännön asiat.

Ajeluttajille ja kypäränlaittajille on tarjolla pullakahvit ja joskus grillistä löytyy jopa makkaraakin.

Moottoripyöriltä tai kuskeilta ei vaadita mitään erityistä. Tärkeintä on normaali turvallinen liikennekäyttäytyminen. Käytännössä kaikki pyörät käyvät, mutta suosituimpia ovat sellaiset, joissa lapsen on helppo ja mukava istua takana.

Vuonna 2026 toivomme jäseniltä ennakkovilmoittautumista lasten ajelutuksiin – niin ajeluttajilta kuin kypäränlaittajiltakin. Ilmoittaudu siis sitovasti vähintään kolme vuorokautta ennen ajelutuksen ajankohtaa osoitteeseen ajelutukset@konepyoraklubi.fi.

Ennakkoon ilmoittautunut saa kirjata itselleen 35 FP-pistettä, ja itse ajelutuksesta kertyy vielä lisäksi 25 FP-pistettä.

Lisätietoja antaa tarvittaessa

Hanna Ojala

RALLIPÄÄN AJATUKSIA

Yteri meetingin siirtäminen alkukesään osoittautui onnistuneeksi asiaksi. Palaute motoristeilta oli myönteinen ja myös talkooväen mietteet ajankohdasta olivat samansuuntaisia. Mikä parasta, meille päävastuullisille jäi koko pitkä kesä omaan rakkaaseen harrastukseen.

Ralliväki on taas vuoden vanhempaa kuin edellisenä kesänä. Motoristien ikääntyminen asettaa rallin järjestäjille omat haasteensa. Meidän järjestäjien on entistä tarkemmalla silmällä huolehdittava asiakkaidemme hyvinvoinnista. Kaikkeen tulee varautua. Siksi onkin tärkeää, että meillä on asiansa osaavaa ja sitoutunutta henkilökuntaa.

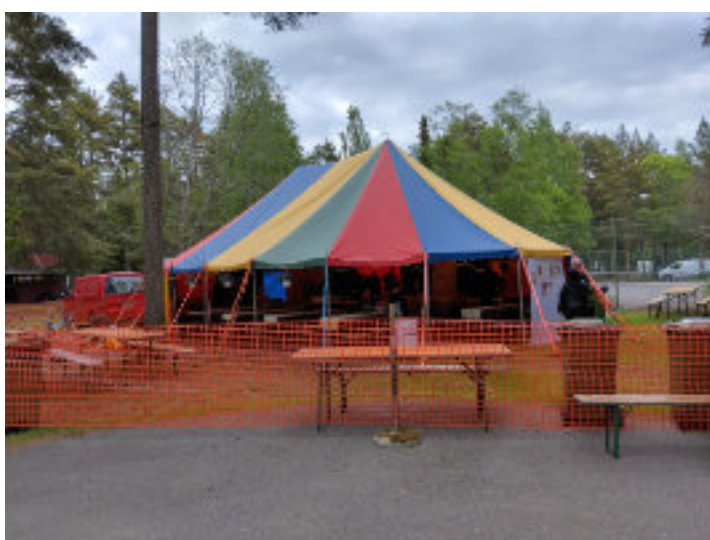
Yteri tarjoaa motoristitapahtumalle hienot puitteet. Yhteistyö Yteri Camping & Resortin kanssa on ollut sujuvaa. Meidän ralli tunnetaan laadukkaista olosuhteista ja hyvästä palvelusta. Pidetään siitä kiinni. Hyvin järjestetty tapahtuma on oivaa mainosta kerhollemme.

Kuten jo viime vuonna kirjoitelmassani totesin, tapahtuma on kerhon taloudelle äärimmäisen tärkeä. Ilmojen haltijan oikuille emme voi mitään, mutta tarkkaan suunniteltu ja realistisella tiukalla taloudenpidolla tulemme onnistumaan. Onnistumiseen tarvitsemme meidän jokaisen työpanosta.

Tehdään tulevasta Yteri meetingistä taas kerran Suomen paras kokoontumisajo, jonne motoristit haluavat palata vuosi toisensa jälkeen. Itselleni ja varmasti meille kaikille jää tapahtumasta unohtumattomia muistoja ja kokemuksia, jotka muistamme loppuikäme.

Nähdään Yterissä!

-Juha-

FINSEC

FINSEC Tuotteet

Satakunnankatu 26-28, 27510 Eura

Avoimna arkisin 08:00-16:00

+358445544244

myynti@finsec.fi

Turvallisuuspalvelut

PL 4, 06151 PORVOO

Henkilösuojaus ja etsivätoiminta 24/7

+358445544245

finsec.fi

Pesämäki

Pesämäkitarjoaa korkeatasoiset puitteet kilpailemiseen ja harjoitteluun.

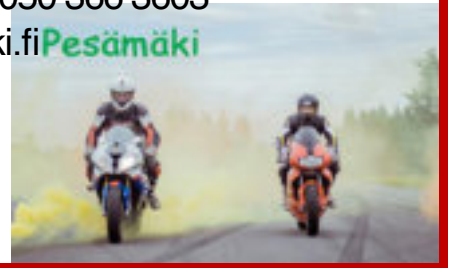
Alueella voidaan järjestää kansallisia ja kansainvälisiä moottoriurheilukilpailuja sekä suur tapahtumia ja messuja.

Viisi erilaista rataa mahdollistavat monipuolisen lajivalikoiman.

**KAIKKI RADAT AVOINNA 1.4. ALKAEN
Tervetuloa tutustumaan !**

Pesämäen Moottoriurheilukeskus
Vanha Maantie 237 - 38950 Honkajoki
Rata-alue puh. 050 366 3603
info@pesamaki.fi **Pesämäki**

pesamaki.fi

HUITTISTEN MP-HUOLTO

<http://www.hmph.fi>
puh. 044 986 3473

**ISOT MOOTTORIPYÖRÄT, VARUSTEET
JA HUOLTO SAMAN KATON ALTA**

**KATSO PYÖRÄT
www.hotmotor.fi**

TOURING
BIKES
HOTMOTOR.FI

- ★ KULJETUSPALVELU
- ★ EDULLINEN RAHOITUS

**KOROT
ALKAEN
0%**

MOOTTORIPYÖRÄ & AJONEUVO
HUOLTO
HOTMOTORSERVICE

- ★ VALTUUTETTU MONIMERKKIHUOLTO
- ★ HONDA-MERKKIHUOLTO yhteistyössä Tmi Harri Kuuttila
- ★ KOKENUT BMW-OSAAJA
- ★ TALVISÄILYTYS
- ★ PYÖRÄN NOUTOPALVELU

**HUOLTOON
www.hotmotorservice.fi**

MOOTORCYCLE
EQUIPMENT
HOTMOTORshop
VERKKOKAUPPA
SUOMEN SUURIN
TUULILASIVALIKOIMA
SUORAAN VARASTOSTA!
www.hotmotorshop.fi

**AUKI
24/7**

MYNNIT | VAHTO | OSTO | RAHOITUS | HUOLTO

MEIDÄT LÖYDÄT
Asulansuora 5
61400 Ylistaro

MOOTTORIPYÖRÄT
JANNE TAKA
050 327 3910
janne.taka@hotmotor.fi

TARVIKKEET
MARKUS LATVANEN
045 858 6710
markus.latvanen@hotmotor.fi

HUOLTO
TOMI HALKOLA
050 300 7656
huolto@hotmotor.fi

KERHON TOIMINTAA TALVIKAUTENA

Ajokauden loputtua kerhomme toiminta on jatkunut aktiivisena, emmekä vaipuneet talvihorrokseen. On mukavaa nähdä kavereita koko vuoden ajan eikä vain ajokautena. Tässä on yhteenveto talvikauden 2025-2026 tapahtumista.

Perinteiset tiistaikahvit kerholla alkoivat heti ajokauden päätyttyä kahvia ja jotain kastamistakin on ollut tarjolla kaikille paikalle tulleille klo 18.00 lähtien (kahvin pistää tippumaan se, joka ensinnä ehtii avaamaan kerhon ovet). Tiistai-iltoihin olemme saaneet kahvitellun lisäksi muutakin toimintaa, josta hieman enemmän kerrontaa alla. Lokakuussa 7. päivä vierailimme ennen päättäjäisiä Top Motorissa.

Marraskuussa uutuuksena oli kahtena tiistai-iltana kerholla koulutusillat. Ensimmäisenä iltana käytiin läpi renkaan paikkausta ”kamelin paskalla”. Roudan Jussi toi kerholla renkaan, jota sit rei’itettiin ja kaikki halukkaat saivat kokeilla, miten paikkaus itseltä sujuu. Kamelin paskaakin oli riittävästi, kun Jussi ja Marjo olivat molemmat sitä hankkineet. Renkaan paikkauksesta kiinnostuneita oli hienosti saapunut paikalle ja tietty ennen hommiin ryhtymistä kaffeteltiin ensin.

Toisena koulutusillan teemana oli öljynvaihto ja ketjuhuolto. Katin pyörä pääsi ”korjauspukille” ja Kati muiden osaavampien kerholaisten ohjeistamana ja avustuksella vaihtoi näppärästi öljyt ja ketjutkin tuli tarkastettua. Työn ohessa nautittiin kahvista ja Katin tuomista herkuista.

Perinteiset Joulujuhlat vietettiin kerhollamme marraskuussa la 15.11. Juhlan avasi kerhomme puheenjohtaja Noora Aro-Koivisto juhlapuheellaan ja siitä sitten pääsimme käsiksi jouluruokailuun. Jouluherkut meille toimitti Huikoo Catering ja tarjolla oli paljon maittavia jouluherkkuja salaateista laatikoihin, kinkkua unohtamatta ja tietysti kahvi mopopipareineen.

Jouluruokailun jälkeen jaettiin huomionsoitukset sekä pelattiin bingoa, jossa

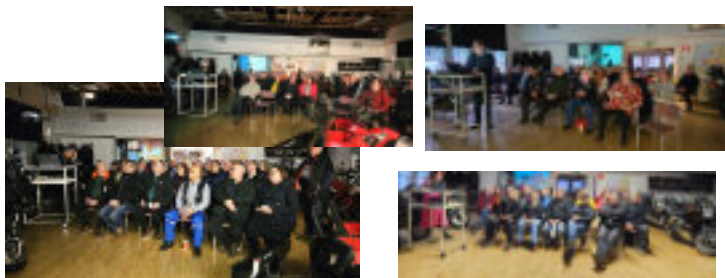
oli huikeat palkinnot. Illan aikana oli mahdollista osallistua jouluisen herkkukorin arvontaan. Joulupukkikin oli päättänyt pistäytyä lahjoineen muistamassa meitä ja kaikille oli yllätykselliset hienot lahjat jaossa. Olihan joulupukki vielä varautunut suklaalla, jotta jokainen sai suunsa makeaksi. Tietysti lauloimme joulupukille moniäänisesti joululauluja ja toivotimme hänet uudelleen ensi vuonna joukkoomme.

Illan musiikista vastasi Duo Ojala & Rastas.

Marraskuun lopulla aloitimme Mp-messumatkan myynnin syyskokouksessa ja jatkoimme sitä joulukuussa tiistaikahvien merkeissä. Joulukuun alussa aloitettiin oman perheen jouluvalmistelut. Aattona jännitettiin joulupukin vierailua ja tietysti lahjoja. Naistoimikunnalla oli myös omaa toimintaa, mutta siitä kertovat sitten Malla ja Kati.

Vuoden 2026 tiistai-iltaisain alkoivat matkailuillat ja ensimmäisenä iltana Pohojosen Pystymettästä kertoi Hannu ja Marjo jatkoivat kertomalla kokoontumisajoista yleensä. Toisena matkailutapaamisena meillä oli ilo kuunnella ja katsella Marjon esitystä Islanti ja Färsaaret omalla prätkällä. Maaliskuussa pääsimme Mallan & poikein kanssa matkailuiltaan "Gardalle" feat Malla ja pojat. Ti 17.3 oli karttailta, jossa Mikko

Saarikko opasti Google Mapsin hyödyntämistä esim. Suomi tutuksi skabaan.

Helmikuussa kävimme Mp-messuilla Helsingin messukeskuksessa ja Maaliskuussa järjestettiin Talviretkue päivä Tampereelle. Näistä reissuista löytyy omat jutut lehdestä.

Mielestäni tiistaitapaamisissamme on ollut jäsenistöä enemmän koolla kuin edellisenä vuotena, mikä on ollut todella iloinen yllätys. Kahvittelijoita on ollut miltei aina lähes kymmen henkeä ja helmikuussa 14. päivä teimme ennätyksen yli 20 henkeä. Tällöin meillä oli kakkukahvit Matin synttärin kunniaksi. Tokihan kahvia tärkeimpänä asiana tiistai illoissa on ollut toisten tapaaminen sekä kuulumisien ja uutisten vaihtoa puolin, jos toisin. Kiitos teille kaikille, jotka pääsitte osallistumaan kerhon toimintaan ja tapaamisiin. Toivottavasti saamme jatkossakin talviaikana lisää yhteistä tekemistä sekä jäseniä tapaamisiimme ja tilaisuuksiin.

Jos mieleenne tulee jokin juttu / asia / tekeminen, joita voitaisiin porukalle tehdä talvitiistaisin, niin kaikki ehdotukset otetaan avoimin mielin vastaan. Tämä sama koskee kylläkin myös ajokautta. Ottakaapa yhteyttä allekirjoittaneeseen tai kehenkä vain hallituksen jäsenistä ja tuokaa ajatuksenne kuuluviin!

-Terttu-

PRÄTKÄLLÄ ISLANNISSA JA FÄRSAARILLA

Taisi olla joulujuhlissa, kun Rantasen Jouko heitti ilmoille halunsa päästä Islantiin omalla pyörällä. Ei siinä paljoa houkuttelua vaadittu, kun reissun suunnittelu alkoi. Ensimmäinen suunnittelupalaveri oli tammikuussa, kun lähtijät olivat tiedossa. Varasimme saman tien Smyril Linen laivamatkat Tanskan Hirtshalista Islannin itärannikolla sijaitsevaan Seyðisfjörðuriin ja Färsearten kautta takaisin.

Majoitukset valitsimme niin, että kaikki viisi reissaajaa mahtuvat saman katon alle samaan huusholliin. Tämä toi huomattavaa säästöä, kun emme yöpyneet hotelleissa. Islantiin varasimme kolmeen paikkaan kahden yön majoitukset ja paluussa lähtösatamaan Seyðisfjörðuriin yhden yön majoituksen. Färsearten pääkaupunkiin Thorshavniin varasimme kolmen yön majoituksen ja teimme sieltä ajeluja ympäri Färsearia. Kaksi-kolme yötä samassa majoituksessa oli kelpo ratkaisu eikä reissu siten ollut pelkkää pakkaamista ja purkamista.

Islannin kiertävä Ring Road tai Route 1 yhdistää suurimmat kaupungit ja on pituudeltaan reilu 1300 km. Saaren halki menevät F-tiet (fjallvegir) ovat sisämaan (Highlands) vuoristoteitä, joille ei ole asiaa ilman nelivetoautoa tai maastokelpoista prätkää. F-tiet ovat usein päällystämättömiä, kapeita, kuoppaisia ja niillä voi olla vesistöylityksiä. Päätimme heti alkuun pitäytyvämmme rengastiellä ja muilla asfaltoiduilla osuuksilla, sillä kalustomme(FJR, HD-laiva ja VFR) oli paria Gessua lukuun ottamatta paremminkin asfaltille soveltuvaa.

Ennen reissua Skatturinn eli Islannin verottaja halusi jokaisesta maahan tuotavasta pyörästä väriä ja runkonumeroa myöten kaikki tiedot.

Planketin täyttäminen ei ollut vaikeaa, mutta sillä oli työllistävä vaikutus. Aika jumppa oli myös pysyä kärryillä majoitusten ja laivayhtiön maksueristä, avainten löytöpaikoista ja kommunikoinnista majoittajien ja laivayhtiön kanssa. Aivojumppaa aiheuttivat islannin aakkosten oudot kirjaimet ja etenkin se, miten ne kirjoitetaan navigaattoriin.

Siirtymä Ruotsin läpi Tanskaan pohjoisimpaan satamaan ei perinteisesti paljoakaan kerrottavaa jälkipolville jättänyt. Smyril Linen laiva lähti Tanskan Hirtshalista 20.7.2025. Pyörät sullottiin autokannen peräseinää vasten niin tiiviisti, että jouduimme ottamaan Even pyörästä sivulaukun irti, jotta vieressä olevan Gessun matkaloota ei hankaisi sitä laivamatkan aikana puhki. Pyörien sitomisen sai ottaa tosissaan, sillä merimatka Pohjanmerellä saattaa sisältää keikuttavaa menoa. Rentoa laivamatkustamista Islantiin riitti lähes kaksi vuorokautta! Laivayhtiö osasi ottaa ilon irti hinnoittelemalla nettiyhteyden ja sapuskat aivan kipurajalle. Laivamatkan ehdoton kohokohta oli nähdä miekkavalas hyppimässä laivan peräaallossa.

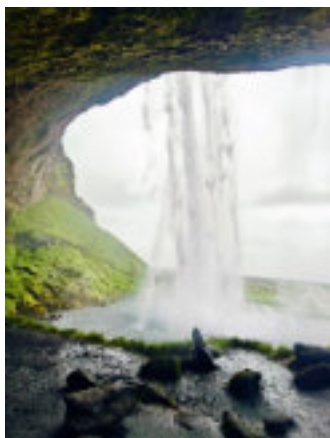
Kiersimme Islannin vastapäivään pääosin rengastietä pitkin, mutta teimme myös pistoja pienemmille teille, kuten lunneja, noita söpöjä megalomaanisen kokoisen värikkään nokan omaavia töppösiipisiä kolopesijöitä, katsomaan Borgarfjörður eystriin. Myös ensimmäisestä majoitus-kohteestamme Akureyristä lähtiessämme kiersimme kautta rantain Reykjavikiin, jossa olimme seuraavat kaksi yötä. Akureyrin aktiviteetteihin kuului kuuluisien hot dogien syöminen, valassafari Pohjois-Islannin keskiosan pisimmässä vuonossa Eyjafjörðurissa sekä kylpeminen lämpimässä luonnonputouksessa. Valassafarilla maisemat olivat huikeat, mutta eväkkäät pysyttelivät piilossa. Kävimme valassafarilla myös Reykjavikissa ja uskomatonta kyllä aivan yhtä laihoihin tuloksiin.

Akureyriin ajettiin Islannin ainoa maksullista tunnelia Vaðlaheiðargöngia pitkin. Prätkille tosin tunneli on maksuton. Tunnelin keskivaiheilla

lämpötila nousi helteiseksi maaperän lämmön vuoksi. Akureyrissa majoituimme aivan keskustaan kävelykadun kupeeseen kaksikerroksiseen huusholliin, jossa jokaiselle oli oma makuuhuone.

Islanti on putousbongarin karkkikauppa: sanotaan, että Islannissa on yli 20 000 vesiputousta. Niitä näkyy rengastiellekkin tuon tuostakin. Parhaiten mieleen jääneet putoukset olivat lähteestä riippuen vesimäärältään Euroopan suurin tai toiseksi suurin vesiputous Dettifoss, jonka jyly oli vaikuttava sekä Seljalandsfoss, jonka pystyy kiertämään putouksen takaa.

Rekjavikissa ollessamme etsimme tietoa, miten

lähistöllä sijaitsevan Grindavikin naapurissa sijaitsevan tulivuoren purkauksen pääsisi näkemään. Tieto ei löytynyt turisti-infosta vaan somen keskustelupalstoilta. Tulivuoren laavan ääreen pääseminen vaati tunnin patikoinnin h a a s t a v a s s a maastossa, mutta oli sen arvoista! Grindavikin evakuoitun kylän läpi ajaminen oli m i e l e e n p a i n u v a kokemus. Laavan määrä oli jotain käsittämätöntä! Ei siinä

ihminen voi kuin väistää, kun luonnonvoimat jylläävät!

Reykjavikissa ja sen lähistöllä sijaitsevassa Pingvellirin kansallispuistossa turistien määrä koetteli kestäkykyämme etenkin Strokkur Geysirin äärellä. Pysäköintialueet monessa kohteessa olivat maksullisia ja kiltisti ihmiset kävivät kännykällään maksun kuittaamassa.

Kolmas kahden yön majoituspaikkamme olikin kaukana kaikesta hällinistä Kirkjubæjarklausturissa Islannin etelärannikolla; omakotitalo sammaloituneen laavakentän keskellä. Majoittajan maatila sijaitsi vieressä ja tarjosi vierailleen monenmoista aktiviteettia. Noin sadan euron kertakorvauksella pääsi

kiipeämään islanninhevosen selkään kokeilemaan tölttiä. Ensikertalaista hirvitti hevosen selässä laavakentillä kiipeileminen ja hepan käsittelykin oli huomattavasti haastavampaa kuin prätjän hevosvoimien hallinta rennolla ranneliikkeellä. Kävimme kylillä ihailemassa hienoa vesiputousta ja syömässä reissun parhaimman sapuskan rautua. Fjaðrárgljúfurin upeassa kanjonissa etsimme paikan, jossa Justin Bieber musavideollaan jodlaili.

Jatkaessamme matkaa pitkin Islannin etelärannikkoa itään päin alkoi todellinen maisemien ilotulitus. Vähän väliä piti pysähtyä ihailemaan ja ottamaan kuvia. Jökulsárlón jäätikköjärvi oli huikea, kun heinäkuun lämmössäkin Vatnajökullin jäätiköstä irronneet jäälautat ja vuoret kellutelivat mereen ja huuhoituvat Diamond beachille kimaltaen auringossa kuin timantit.

Viimeinen yö Islannissa vietettiin aivan sataman vieressä Seyðisfjörðurissä. Laivan lähtiessä moottoripyörät koottiin yhteen paikkaan ja niiden määrä oli huikea. Järjestään kaikki olivat adventureita. Ainoat katupyörät löytyivät meidän porukastamme.

Laivamatka Färsearille oli kohtuulliset 15 tuntia, mutta saapumisaika Färsearten Thorshavniin oli kello 3 yöllä. Seuraavana päivänä lähdimme tutustumaan ensimmäiseksi Vágarin saareen, jossa sijaitsee, yksi Färsearten tunnetuimmista ja kuvatuimmista

nähtävyyksistä. Paikka on kuuluisa optisesta harhastaan, jossa Sörvágsvatn-järvi (tai Leitisvatn) näyttää leijuvan satoja metrejä suoraan Atlantin valtameren yläpuolella, kun sitä katsotaan tietystä kulmasta. Kävelimme Even kanssa järvelle Trælanípan huipun kautta, uitimme varpaitamme raikkaissa puroissa ja pompimme paljasjaloin takaisin pysäköintialueelle. Even kanssa harrastimme patikointia myös Färsearten Eysturoylla

(Itäsaari) sijaitsevalle Färssaarten korkeimmalle huipulle. Eve pinkoi kohti huippua kuin vuorikauris, mutta allekirjoittanut jäi puoleen väliin mutustamaan eväsleipiä alueella laiduntavien lampaiden kanssa. Nopeasti vaihteleva sää tyssäsi myös Even huipulle kiipeämisen.

Färssaarilla saaresta toiseen liikutaan maksullisia tunneleita pitkin. Tunnollisesti syötimme rekisteritunnuksemme ja luottokorttimme tiedot Tunnil.fo -sivustolle ja jäimme mielenkiinnolla seuraamaan veloituksia, joita toiset saivat muutaman ja toiset eivät ensimmäistäkään. Pisin tunneli Färssaarilla on reilu 11 kilometrin mittainen Eysturoyn tunneli, jossa on hienosti valaistu maailman ensimmäinen merenalainen liikenneympyrä.

Viimeisenä päivänä saimme laivayhtiöltä viestin, että lähestyvän Florence-myrskyn vuoksi lähtömme Färssaarilta kohti Tanskaa aikaistuu usealla tunnilla. Meillä oli kuitenkin sen verran aikaa, että päätimme käydä Viðoy-saarella, joka on Färssaarten itäisin saari, jonne pääsee ilman lauttamatkaa. Saaren ainoan kylä on Viðareiði, joka on Färssaarten pohjoisin kylä. Maisemat Viðoy-saarella ovat karun kauniit, mutta vehreät. Ennen satamaan menoa ehdimme vielä piipahtaa Kirkjubæurissä, joka on Färssaarten tärkein historiallinen kylä. Se sijaitsee Streymoy saarella, vain vartin ajomatkan päässä pääkaupunki Tórshavnista. Se tunnetaan keskiaikaisesta Pyhän Olavin kirkosta, Magnuksen katedraalin raunioista ja maailman vanhimmasta yhä asutusta puutalosta, Kirkjubærgarðurista, joka olikin visiitin kiinnostavin kohde.

Laivamatka Tanskaan paitsi aikaistui, myös nopeutui usealla tunnilla, kun laivan moottoreista otettiin tehot irti. Saavuimme Tanskaan reilun vuorokauden keikuttavan merimatkan jälkeen kello yksi yöllä. Koska majoitusta emme viitsineet ottaa, notkuimme loppuyön Fredrikshavnin sataman lähistöllä sijaitsevalla huoltoasemalla. Oikaisimme laivalla Fredrikshavnista Göteborgiin ja yövyimme vielä yhden yön Ruotsin puolella liiki Kapellskäriä. Finnlinesin päivälaiava toi meidät Naantaliin 6. elokuuta, joten reissulle kertyi mittaa 2,5 viikkoa. Rahaa reissussa kaikkine laivamatkoineen, majoituksineen, ruokailuineen ja muine aktiviteetteineen kului hiukan yli 4000 euroa. Operaattorien data pelasi myös Islannissa, vaikka se EU:n kuulukaan, mutta Färssaarilla ei, vaikka saaret kuuluvat Tanskalle. Bensa Islannissa on kallista reilu 2 euroa litralta, mutta Färssaarilla halpaa Tanskan tuen myötä noin 1,50 e. Kilometrejä reissussa kertyi kaikkiaan lähes 5000, joista huomattava osa Ruotsin ja Tanskan halki ajamisesta.

Reissun opit ja knopit:

- laivamatkat Islantiin sekä majoitukset on syytä varata ajoissa; useita kuukausia aiemmin.

- mikäli lähtijöitä on useampi, majoittumalla isommissa asunnoissa säästää huomattavasti hotelleihin verrattuna.

- ruokailu ravintoloissa sekä Islannissa että Färssaarilla keventää kukkaroa kerrassaan riemukkaasti. Kokkaamalla edes osan aterioista kämpillä saa reissubudjettia tolkullistettua.

- Sekä Islantiin että Färssaarille voi lähteä ihan millä pyörällä vaan. Haastattelemistani adventure -kuskeista ani harva oli ajanut Islannissa F-teitä.

- Sähköpostin seuraaminen ja nettiyhteys ovat olennaisen tärkeitä seikkoja vaikkei operaattori dataa samaan kk-hintaan tarjoakaan. Tämä realisoitui Färssaarilla, kun laivayhtiö ilmoitti lähdön aikaistumisesta sähköpostitse.

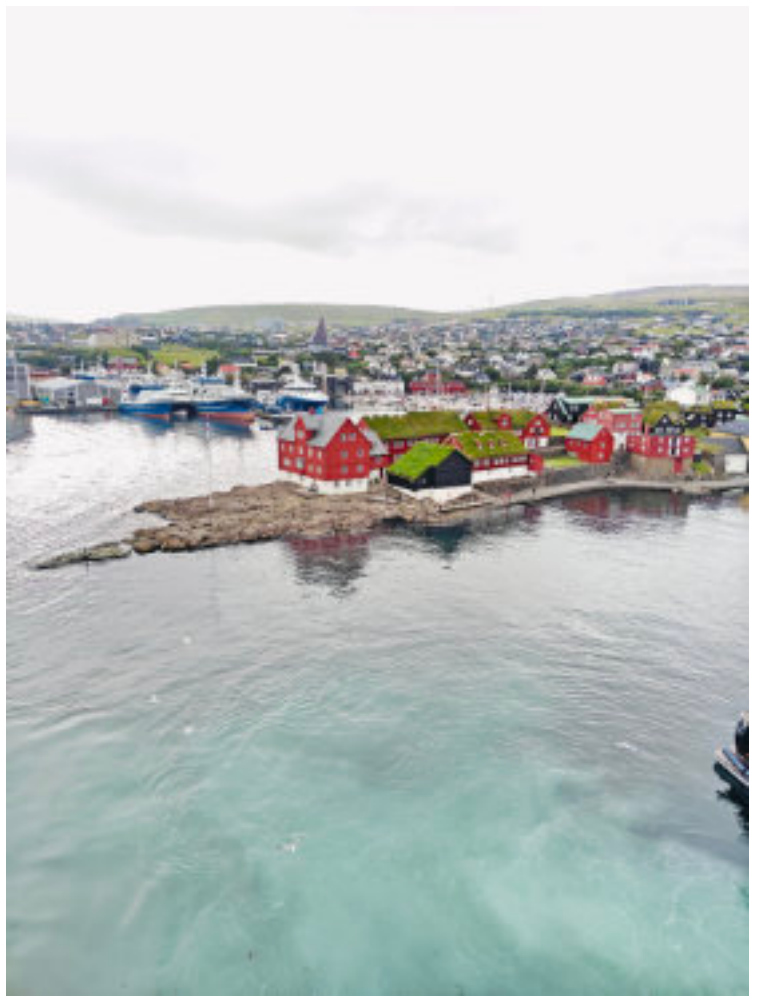
- Pari yötä samassa paikassa antaa mahdollisuuden koluta lähistön nähtävyyksiä ja on mukavampaakin.

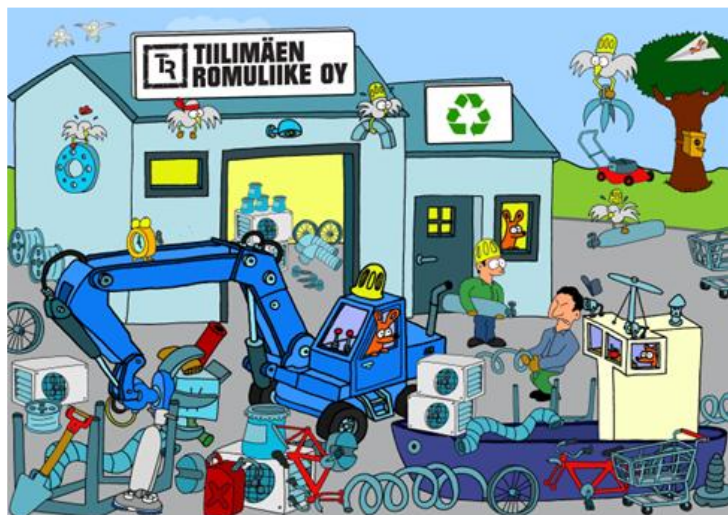
- Islanti on ihan jotain muuta! Todellakin käymisen arvoinen paikka erityisesti prätkällä koko saari kiertäen. Jos lennät Reykjavikiin ja pyörit sen ympäristössä, todennäköisesti tuskastut turistimassoihin.

- Färssaarten maisemat ja tiet ovat kuin tehty prätkällä ajettaviksi. Ehdoton huippu oli Vágarin saaren leijuva järvi ja Trælanípan sekä Viðoy saaren huimat maisemat.

Reissua muisteli Marjo

Lojuuko nurkissasi metallijätettä?

Tuo romusi meille ja me ostamme ne! *

Ostamme sekalaista metalliromua, kuparia, messinkiä, alumiinia, kaapeleita, akkuja, katalysaattoreita yms.

Tarkemmat lajitteluohjeet löydät sivuiltamme tiilimaenromuliike.fi

*Saapuessasi paikalle kuormasi arvioidaan/punnitaan materiaalien mukaan. Hyvitys suoritetaan romuerän painon ja laadun mukaisesti sekä romuarvon täyttäessä vähintään 15e. Tätä vähäisemmät romuerät saat jättää kierrätettäväksi.

Tiilimäen Romuliike Oy

ma – pe 8 – 16

Jokisatamantie 25, 28190 PORI

☎ 044 7091 447

📷 [tiilimaenromuliikeoy](https://www.instagram.com/tiilimaenromuliikeoy)

@ info@tiilimaenromuliike.fi

KULJETUSLIIKE JUHA TAKALA OY

Jakelu- ja pikakuljetukset

Yhteystiedot:

puh. 0400 734 870

s-posti:

kuljetus.takala@dnainternet.net

SURMET OY

AVOINNA JÄLLEEN KESÄKAUDEN 1.5. ALKAEN!

Motoristikahvila 5.5. alkaen tiistaisin klo 17-20,
jolloin erilaisten kahvilaherkkujen lisäksi Kämpällä on
mm. makkaragrilli kuumana!

TERVETULOA!

SATAKUNNAN

aito

TAKSI

**Tuttu ja turvallinen
luottokaveri**

KEVÄTRETKI ”GARDALLE”

Vuonna 2024 pikkujoulujen aikaan heräsi keskustelu kevään ajoreissusta Eurooppaan, esimerkiksi Italiaan Garda-järven maisemiin. Asiaa työstettiin alkuvuodesta ja saatiinpa aikaan oikein matkapalaverikin, ts. kokoonnuttiin kerholla ja sovittiin lähtöajankohdaksi huhtikuu 2025. Alkuun oli puhetta että lähdetään jo pääsiäisen aikaan, mutta kevään kylmyyden ja epävakauden takia onneksi siirrettiin lähtöä viikolla eteenpäin, näin lähtöpäiväksi sovittiin 28.4.2025.

Matkaan lähdettiin kuuden hengen voimin, Juha, Jarmo, Kari, Jouko, Timo ja Malla, siis viisi miestä ja minä. Porista Helsinkiin ja päivälaivalla Tallinnaan ja sieltä yöksi Pärnuun Aleksandriin. Ja tietysti normaali sählinki taas Tallinnan päässä ja rankassa vesisateessa Pärnuun.

Yön aikana sade loppui ja niin päästiin matkaan kohti Puolan Elkiä, vaan ei mennyt kuten kuulussa ”strömsöössä”, pysähdyttiin Liettuan Mariampoleessa tankkaamaan ja Timo tankkasi vahingoissa bensiinin sijaan dieseliä, eikä pyörä tykännyt ko. menovedestä. Saimme ystävällistä apua naapurin autokorjaamolta jonka omistaja soitti ja järjesti kuljetuksen paikalliseen mp-huoltoon. Kun pyörää siirrettiin kuljetusautoon, tuli yksi motoristi kertomaan vastaavasta kokemuksestaan, niin eipä tämä erehtyminen taida aivan tavatonta taida olla. Me jäimme Mariampoleen toisten jatkaessa alkuperäisen suunnitelman mukaisesti Elkiin. Aamulla huollossa tulppien vaihto, suuttimien ja tankin puhdistus, kuljetuksineen koko homman hinta oli 170€, siis varsin ”kohtuullinen”.

Muu seurue ajeli Treblinkan kautta Puolan Göra Galvariaan, me Timon kanssa sinne suoraan Liettuasta, tämänpäiväinen matka oli sovitusti hiukan lyhyempi, jotta saamme taas porukan kasaan. Vappuaatto vietettiin ilman simaa, serpentiiniä ja ilmapalloja rauhallisen ruokailun merkeissä.

Reissu jatkui kesäisissä keleissä pääsääntöisesti pienempiä teitä ajellen Tsekin Brnoon, missä majoituimme Casino hotelliin, lepoa, ruokailua ja seuraavan illan majoituksen suunnittelua ja varaamista, pelihimoa ei tuntenut kukaan....

Auringon paisteessa motareita vältellen Itävaltaan Graziin, nyt oli jo selvä kesäntuntu, lämmintä vaatimattomat +28 astetta, sai oikein jo merinovillaisen väliasun vähentää... Mukavia pieniä kyliä ja kaupunkeja ja mutkaisia pieniä hyväkuntoisia teitä. Viilennys ja ruokatauko Neulengbachin pienessä kylässä/kaupungissa.

Grazissa katseltiin säätietoja ja todettiin että Italiaan mentäessä edessä on kohtuullinen sade ja myrskyrintama, niinpä muutimme suunnitelmaa ja päätimme seurata auringonpaistetta Kroatian Rijekaan. Karille Kroatia oli jo tuttu paikka ja hän päättikin palaila omia reittejään pohjoista kohti. Tässä syy miksi otsikossa Garda on lainausmerkeissä.

Me muut ajelimme Rijekaan, Kroatian kolmanneksi suurimpaan, 1200-luvulla perustettuun vanhaankaupunkiin. Siellä vietimme mukavan aurinkoisen viikonlopun kaupunkiin tutustuen ja voimia keräten, kävimme jopa Kantridan rannalla uimassa Adrian meressä, vesi oli kylmää ja kirkasta.

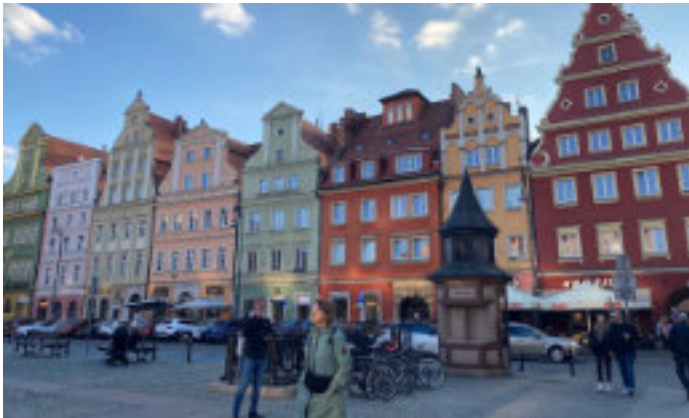
Maanantaina saderintama saavutti meidät matkatessamme Unkariin Szekesfehervariin, koko 440 km matkan satoi! Hotelli Platan huone oli kuin huonosti lämmitetty sauna kun kuivattelimme kampeitamme Timon mukanaan tuomalla kuumailmapuhaltimella. On muuten aika paljon tehokkaampi kuin tavallinen fööni. Iltakävelyllä löysimme todella hyvän ruokapaikan, ”pienen iltapalan” jälkeen olikin hyvä vetäytyä yöpuulle lämpimän kostean huoneeseen...

Seuraavana päivänä oli jo yhdeksäs matkapäivä, ajelimme Slovakian Bratislavaan (ent Pressburg), reilun 500 000 asukkaan hieno vanha kaupunki koristeellisine taloineen ja ystävällisine asukkaineen. Kun seurueemme etsi ruuhkaisessa keskustassa hoteliämme, kukaan ei tyyttäillyt, näyttänyt käsimerkkejä tai muuten isosti paheksunut kulkuamme, vaan tietä annettiin hienosti ja pystyimme pitämään ryhmämme kasassa. Kävimme kaupunkikiertoajelulla vanhalla bussilla

tutustumassa Bratislavan linnaan, hieno paikka jossa aikaa olisi voinut kuluttaa enemmänkin. Kaunis kaupunki, kannattaa poiketa jos sillä suunnalla liikkuu.

Mutta meidän matkamme jatkui seuraavana aamuna kohti Slovakian Hradec Kralowea ja siellä majoituimme Pension Unoon. Pensionaatti aoli rauhallinen ja pyörät ajettiin lukittavan oven kautta sisäpihalle. Isäntä itse taikoi meille maittavan illallisen ja olikin muuten aika hyvä kokki. Iltakävelyllä löysimme läheltä mp-tarvikkeita myyvän liikkeen jonne heti aamulla suunnistimme, mutta paikallisen juhlapyhän takia kaikki kaupat olivatkin juuri sinä päivänä kiinni. Jäi sitten uudet vedenpitävät ajokengät ostamatta...

Seuraavaksi matkasimme Puolaan ja taas vanhaan kaupunkiin nimeltään Wrocklaw. Kaupunki on perustettu jo 900 luvulla ja asukkaitakin noin 700 000. Kaupunki on kuulemma Puolan lämpimin, toukokuun lämpöennätys on + 33.9 astetta, mutta nyt, toukokuun 8 päivä, oli onneksi "vain" +20 astetta lämmintä... Taas tosi hieno vanha kaupunki, talot toriaukion ympärillä värikkäitä ja koristeellisia kuin nykyisin niin suosittu talonmalliset kynttilälyhdyt joulun aikaan.

12. matkapäivä olikin Puolan sisäinen, lyhyt ajo rannikolle, lähelle Saksan rajaa Swinoujscieen, selvä rantalomakohde pitkin hiekkarantoihin, rantabulevardeineen ja isoine hotelleineen. Näin aikaisin rantaelämää ei vielä ollut mutta voin hyvin kuvitella vilinän ja vilskeen heinäkuun helteillä. Majoituimme pieneen, juuri

remontoituun siistiin hotelliin Willa Adonikseen. Matkalla Swinoujscieen pääsimme tutustumaan myös Puolan poliisin toimintaan. Moottoritiellä meidät ajettiin kiinni, eteemme ajoi poliisimoottoripyörä siniset vilkut välkkyen, vauhti hidastettiin käsimerkein, taakse ilmestyi toinen poliisi vilkut päällä ja meidät ohjattiin rampille ja pysäytettiin. Kypärät pois ja koppalakit päähän ja sitten kysymään ketä ollaan ja mistä tullaan, kaikki "dokumentit" (passi, ajokortti, rekisteriote ja pyörän rekkari) kuvattiin, sen jälkeen todettiin että voitte jatkaa matkaa ja poliisit pisti tupakaksi... Ei sakkoja eikä selityksiä ...hyvä että meillä kaikilla oli "dokumentit" kunnossa.

Seuraavana päivänä matkasimme PolFerries lautalla Ruotsiin Ystadtiin, hinta noin 76€ / hlö+pyörä. Ystadthan on yksi Ruotsin rikollisimmista kaupungeista jos television poliisisarja Wallanderia on uskominen, mutta me vain rohkeasti vietimme rauhallisen yön leirintämökeissä sataman lähellä. Tuntui että ollaan jo melkein kotona, ja taas lisättiin merinokeroksia kun ajelimme rannikon pikkuteitä pitkin kohti Västerviikin kaupunkia. Siellä majoituimme omakotitaloon ja talonisäntä kyyditsi meidät keskustaan syömään ja vielä kauppaan aamiatarvikkeiden ostoon paluumatkalla.

12.toukokuuta oli matkamme 15 reissupäivä ja ajo Kapellskärin satamaan ja iltalaivalla kohti Suomea ja Naantalia. Finnlinesin iltalaiva olikin uudenkarhea Finnsirius, siisti ja rauhallinen, majoituimme viiden hengen "perhehyttiin", hinta yhteensä 496,50€ koko porukalta. Lähtö illalla 21:45 ja Naantalissa aamulla klo. 7:15. Hyvin toimi, suosittelen.

Aamulla taas lisää lämmintä vaatetta ja lämmittelemään aamiaiselle Tuomaksen tuvalle Mynämäelle. Kotona Porissa klo 10:15.

Koko reissu kesti 15 päivää, vierailimme 11 eri maassa (Tseki ja Puola kahteen kertaan), kolmena päivänä satoi ja kastuttiin, kilometrejä kertyi yhteensä 5100km.

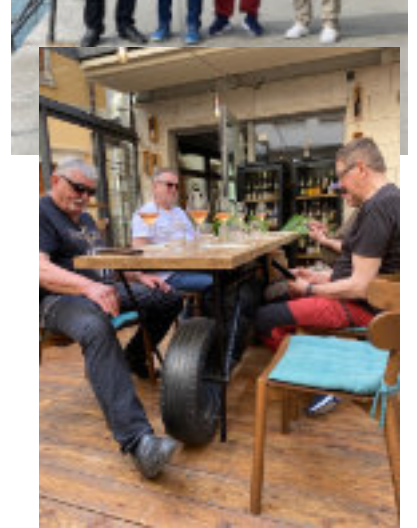
Käyttäytyminen liikenteessä poikkesi meillä totutusta, mm. pyrkiessämme vilkkaasti liikennöidylle etuajo-oikeutetulle tielle vastakkaisista suunnista tulevat rekat pysähtyivät ja mahdollistivat näin poikittaisen liikenteen kulun ja esim. koko meidän ryhmän kääntymisen tälle etuajo-oikeutetulle vilkkaalle tielle. Kaupungeissa emme saaneet osaksemme kiukkua vaan kanssakulkijat vaikuttivat suvaitsevilta ja ruuhkiin tottuneilta.

Motoristit eivät nostaneet kättään vaan tervehtivät jalan heilautuksella, olen ymmärtänyt että käden irrottaminen ohjaustangosta on jossain maissa lainvastaista.

Välillä kyllä meitä ja muita ohiteltiin sekä oikealta että vasemmalta, kyykkypyörä ja nahkapuku oli useimmin näillä kiirehtijöillä, on siis aiheellista tarkkailla peileistä myös takaa tulijoita.

Hyvä reissu hyvässä seurassa, kiitos kanssakulkijoille!

Kirjoittanut Malla

**RENGAS
CENTER**

Kankaanpää

Jussi Hautaniemi Oy
Venesjärventie 3 • Kankaanpää
www.rckankaanpaa.fi • ma-pe 8-17, la 9-13
puh. 02 569 066 • 040 553 1622

2025 PALKINNOT JA MUISTAMISET

Ajokauden aikana kerhomme järjesti vuosien varrella vakiintuneita kisoja ja ajokauden päättäjäisissä jaettiin kilpailujen palkinnot ja pikkujouluissa muut muistamiset. Alla lueteltu voittajat ja palkintojen saajat. Kaikki muut osallistujat ja pisteet löydät kerhon kotisivuilta, kohdasta toiminta.

Miesten Fairplay 2025, osallistujia 11.

1. Raimo Kallio yhteispisteillä 1217

2. Jouko Rantanen yhteispisteillä 928

3. Juha Aaltonen yhteispisteillä 905

Naisten Fairplay 2025, osallistujia 8.

1. Marjo Kekki yhteispisteillä 1735

2. Anne Lahdenne yhteispisteillä 1051

3. Kirsi Ceder-Kallio yhteispisteillä 1011

Fairplay 2025 takapenkki, yksi osallistuja, Hanna Ojala. Hanna palkittiin ja pisteitä hänelle kertyi 772.

Suomi tutuksi Skapassa 2025 haettiin tanssilavoja. Tampsan tanssilava, Kotka tai Ämyrin tanssilava, Somero olivat pakolliset kohteet, joista toisessa piti käydä. Skabaan osallistui 8 henkilöä. Voiton veivät Kirsi Ceder-Kallio ja Raimo Kallio, joilla molemmilla oli 54 tanssilavaa haettuna eli molemmat palkittiin tasapelistä. Varmasti oli jossain tanssilavalla tanssitkin, jolloin Kirsi ja Rapi pääsivät pyörähtämäänkin muutama kappale.

Ulkomaankäynnistä jaetaan vain yksi palkinto, vaikka olisi käynyt useammassa maassa. Maa joka on ollut pisimmällä, huomioidaan tässä kisassa.

Pisin matka ulkomaa - Miehet voitti Jarkko Koskinen Italia / Venezia 2564 km

Pisin matka ulkomaat - Naiset voitti Marjo Kekki Italia / Tremosine Sul Garda, 2694 km

Pisin matka ulkomaat - Takapenkki voitti Hanna Ojala Itävalta / Schärding, 2172 km

Kerhon kiertopalkinnon sai Marjo Kekki ja plakaatin Vesa Rinnemäki.

Kaikkien kilpailuihin osallistujien kesken arvotut renkaat meni seuraavasti: Takarengas Heli Sillanpäälle ja eturengas Timo Roiniselle

Suuret kiitokset kaikille kilpailuihin osallistujille sekä Marjolle ja Vesalle ahkeruudesta.

Vuodelle 2026 voisi heittää haasteen kaikille, että kilpailujen osallistujamäärät vähintään tuplaantuisivat. Kilpaileminen on mukavaa, jos sen tekee iloisella innokkaalla asenteella eikä ota siitä liikaa paineita. Kilpailla voi ihan itsensä kanssa jo sillä, että yrittää muistaa kirjata kaikki ajot sekä talkoot muistiin. Vaikka ei kilpailussa voitaisikaan on kaikilla silti mahdollista voittaa vielä menopeliinsä renkaan, vaikka olisi saanut kilpailusta vain 20 pistettä. Kaikki innolla mukaan ajelemaan sekä talkoilemaan ja keräämään pisteitä!

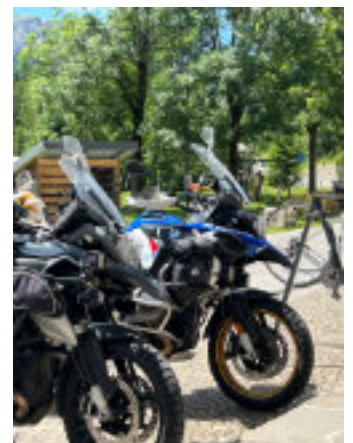
JUSSI&JOHANNA, PRÄTKÄREISSU EUROOPPAAN 23.6-5.7.2025

N+S City Hotel Neumarkt:n palveltavaksi. Saatiin hyvää ruokaa sekä makoisat yöunet. Oli muuten itselle ensimmäinen kerta, kun robotti tuo annokset pöytään. Aamiainen oli alakeran leipomossa ja jälleen aivan tavattoman monipuolisen syöpöttelyn jälkeen oli aika jatkaa matkaa. Kelit olivat suosineet meitä koko alkumatkan ja sama näytti jatkuvan

edelleen. Lämpimässä kesäaamussa suuntasimme meille niin tuttuun mp-gasthaus Ilesbergerhof:n moikkaamaan jo 15v. Ajan tuttua Seppiä perheineen. Tämä siis on aito ja autenttinen prätkähotelli Itävallassa Lienzissä n. 1,2km korkeudella. Esimerkiksi kuuluisa Grossglockner on helpon päivämatkan päässä, vaikka lounaalla poikkeaisi ja sitten illalliseksi takaisin hotellille. Toimii ja on testattu moneen kertaan.

No tällä kertaa ei oltu kuin yksi yö ja taas aamun koittaessa lähdettiin tien päälle. Tuolla, kun ihminen ajalee alppien syleilyssä on ainakin meikäläinen henkisessä kodissaan. Kyllä kelpaa motoristin nauttia vuorista ja mutkista. Ajeltiin muutamia passoteitä kohti Italiaa ja tällä kertaa olimme tehneet ennakkovarauksen aitoon alppihotelliin kolmeksi päiväksi. Ajatuksena oli vähän pysähtyä vuoristoon ja nautiskella luonnosta ja vuoristosta. Hotelli oli kyllä erittäin kovatasoinen ja kun puolihoidon kanssa on liikenteessä, saa illan päälle aina vatsan täyteen ja makeat unet viileässä vuori-ilmassa. Siellä sinällään hiljaisessa vuoristossa tapahtuu kaikenlaista. Terrassilla istuessamme alkoi alhaalta tieltä kuulua kauhea älämölo. Siellä tuore hääpari pysähtyi

Moi,

Pieni matkakertomus kesän 2025 reissusta, kun siitä hienovaraisesti vinkattiin, että lehdessä olisi tilaa. No tässä sitä sitten tulee. Porilaisittain sanoisin, että lue ny, muttei ol pakko.

Matkaan lähdettiin heti juhannuksen jälkeen maanantaina. Finnlines irtosi Helsingin satamasta aika lailla klo.15:00. Olin tämän jo talvipakkasilla varannut meille, kun halvalla sai. Niinpä tässä sitten matkailtiin Travemünde, johon saavuttiin illan kähmässä tiistaina. Hotel Garni, Arnimsruf:sta oli varattu valmiiksi, se sijaitsee n. 20km satamasta. Ja mikä parasta, meillä oli siellä treffit kaveripariskunnan kanssa, jotka olivat sinne ajelleet "ruotsinläpiajorangaistuksen" (tahallaan yhteenkirjoitettuna) kautta. Tästä se siis alkaisi, kauan ja hartaasti odotettu yksi kesän kohokohdista. Prätkäreissu.

Aamu koitti ja erittäin herraskaisen aamiaisen jälkeen oli hyvä lähteä antamaan kuroja koneelle. Niitä sitten annettiin sen 700km ja iltapäivän jälkeen saavuttiin iloisesti

keskelle tietä punaisessa avoautossa ja valokuvaaja otti heistä kuvia minkä kerkesi. Muu liikenne pysähtyi kiltisti ja kaikki antoivat tuoreelle parille suosionosoituksensa torvien soidessa. Jotenkin tulee tämä meidän paikallinen tieraiivo ja joissakin asuva negatiivisuus mieleen. Ilon kautta mennään ainakin spagettimaassa, varmaan tekisi meillekin hyvää. Tykkään. Yhtenä päivänä leikittiin paikallisia ja matkustimme lähikylään paikallisbussilla. Siinä nyt ei mitään ihmeellistä ole, mutta tuo ajotaito on Giorgiolla aika kohtuullisesti räpylässä, kun seurasin ison bussin kaarrenoiteuksia. Siinä sitten kylillä kävellessä tulee tietysti välillä nälkä ja jano. Hyvä on huomata, että Italiassa, vaikka miten syrjässä, on yleensä aina tasokas bistro tai muu ravintola lähes käden ulottuvilla koko ajan. Kelpasi olla lomalla.

Matkaa oli tehty vain n. 1400km, mutta ihan oli fiilis tapissa. Ai niin. Tuo alppihotelli on nimeltään Bikehotel Diana. Me tykkättiin tosi paljon ja meidän mittarilla huipputasoa. Nyt ei pidä tätä ymmärtää väärin. Se tarkoittaa siis normaalia hotellia missä ruoka ja palvelu pelaa hyvin, mutta mitään muuta tähtisadetta ei kylläkään ole. Edullinen ja hyvä vastine rahalle, sanoisin.

Lopulta lähdimme siirtymään eteenpäin ja löysimme itsemme Sloveniasta, Kobaridista. Siellä meillä odotti kokonainen asunto pienen kylän keskustassa. Onneksi torpassa oli hyvä ilmasto, sillä lämmöt olivat jo liki 40 astetta ja ajopäivän jälkeen oli hyvä päästä jäähdytymään. Kiva paikka, pieni ja autenttinen kaunis kylä. Illallista syötiin rauhassa alakerran ravintolassa ja aamiaistarvikkeet haettiin vastapäisestä leipomosta aamulla kukonlaulun aikaan. Ei puhunut ukko lontoota eikä savoa, enkä minä paikallista. Hyvin tultiin juttuun silti.

Oli 30. kesäkuuta ja olimme ajaneet jälleen kerran aika hyvän siivun ja nyt löysimme itsemme Balaton järven rannalta Unkarista. Paikkakunnan nimi oli Siófok ja siellä erinomaisella paikalla oleva hotelli Villa Marina Inn. Balaton on kyllä näkemisen arvoinen järvi ja tämä pikku hotelli antaa loistavan mahdollisuuden katsella kaunis ja monipuolinen ranta-alue läpi ihan iltapäivän ja illan aikana. Mainittakoon, että hintataso on meikäläisittäin erittäin edullinen ja palvelu mukavaa ja välitöntä. Aamu koitti täälläkin ja suuntasimme kotimatkalle. Oltiin kuitenkin valittu kohteeksi Zakopane eikä kukaan meistä ollut siellä ennen käynyt. Zakopanesta jäi vähän kaksijakoinen fiilis. Paikka on kaunis ja kuuluisa erityisesti talviurheilun pyhättönä. Pieni keskusta on oikeastaan pitkä kävelykatu, jonka varrella on ihan kivan näköistä kaikin puolin, mutta päällimmäinen fiilis on ottaa rahat pois turisteilta. Ehdottomasti reissun heikoin esitys illallisen

osalta, sitä yritimme paikata sitten nauttimalla vähän enemmän virkistäviä vesiä. Aina ei voi osua.

Loppu matkalle otettiin pari yötä Riikassa vanhassa kaupungissa ja sitten suoritettiin Tallinnaan lautalle ja kotiin.

Hieno reissu kertakaikkiaan taas kerran. Kun vähän lähtee pidemmälle niin näkee taas lähelle, vai miten viksummat sanoo. Härmään ja kotiinkin oli taas kiva palata.

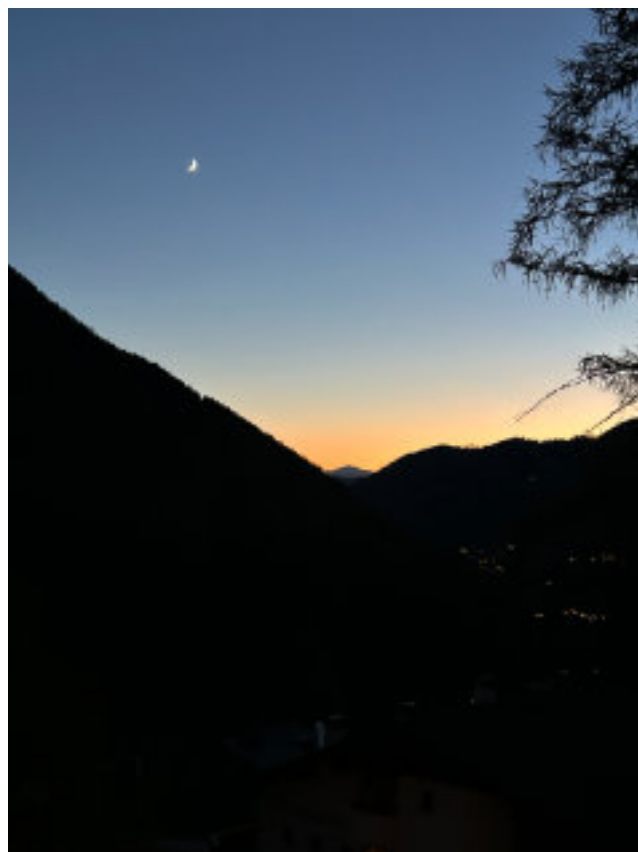
Pyörä: BMW R 1250 GSA, 2019 ml.80000km

Renkaat: Pirelli Rallye STR

Matkaa: 4300km

Kulutus: 5,3l/100km

Ei vikoja, eikä teknistä ohjelmaa

TALVIRETKUE

Maaliskuun loppupuolella koitti odotettu reissu, nimittäin Konepyöräklubin perinteinen Talviretkue. Reipas kolmekymmentä iloista matkaajaa suuntasi tänä vuonna Tampereelle. Päivä alkoi kommelluksilla. Kerholla odottelimme bussia saapuvaksi aamusella, kunnes saimme tiedon, että bussi onkin tulossa vasta tuntia myöhemmin. Aikatauluissa oli tapahtunut pientä sekaannusta. Kerhoporukka ei jäänyt neuvottomaksi, vaan kerholta lähti kolme autoa hakemaan keskustan vanhalla linja-autoasemalla odottavia retkuelaisia. Näin ajattelimme nopeuttavamme viivästyvää lähtöä, kun bussin ei tarvitse ensiksi koukata noutamaan vanhalla linja-autoasemalla bussia odottavia ja tulla sitten kerholle noutamaan loppuja. Kolme autolastia sieltä sitten haettiin kerholle väkeä, sen enempää katsomatta ketä sieltä kyyteihin hyppäsi. Loppupeleissä bussi saapuikin vain vartin aikataulusta myöhässä ja koko porukka hyppäsi kerholta bussiin. Kyselin Kimmolta ketä hänen kyydissään tuli ja Kimmo mainitsi nimeltä muutamat ja kertoi, että yhtä ei tunnistanut. Ajattelin, että no eihän ketään nyt voi tunnistaa kaikkia kerholaisia. Retkuevastaava Marjo piti bussin kiihdettyä valtatielle puheen päivän ohjelmasta ja sitten laski väkimäärän todeten, että bussissa on yksi ylimääräinen henkilö. Pieni haastattelu ja selvisi, että kyydissämme oli vanhempi mieshenkilö, joka oli matkalla Tampereelle tekemään sukututkimusta. Tämä vanhempi mieshenkilö oli juurikin se, jota Kimmo ei ollut linkka-asemalla tunnistanut jäseneksi, mutta koska henkilö oli selvästi ollut meidän kerholaisten porukassa, oli Kimmo vain todennut miehelle, että ”hyppää kyytiin” ja pappa oli hypännyt. Koska motoristit ovat hyvää porukkaa, ei pappaa nyt tietenkään bussista pois

potkittu Kiikoisissa, josta Terttu napattiin kyytiin. Siinä vaihtui kertaheitolla papan päivän ohjelma sukututkimuksesta motoristireissuksi. Liekö edes ollut huono vaihdos, sillä sen verran kiinnostuneena hän katseli Bike Teamilla moottoripyöriä, kuin vanhana kerholaisena. Vitsailimme bussin takaosassa, että kohta saadaan uusi jäsen, kun pappa vielä innostuu ja ostaa pyörän. Bike Teamilla väki teki hyviä ostoksia. Oli muuten ihan kiva alennus meillä

siellä käytettävänä, reipas toistasataa euroa lähti uuden kypäränkin hinnasta pois. Bike Teamilta matka jatkui Storm Motorille, jossa porukalla ostosten teko jatkui. Ainakin uusia ajotakkeja ja kenkiä näytti useampi löytävän, hyvällä alennuksella sielläkin.

Sitten alkoikin sopivasti jo vatsa kurnia ja seuraavana kohteena oli legendaarinen Pispalan Pulteri. Ruoka oli maittavaa, mutta haaleaa. Ison porukan juomatilausten kanssa tuntui myös olevan vähän haasteita yhden tarjoilijan joutuessa hoitamaan tilauksia yksin. Ehkäpä tälle ravintolalle pitää antaa vielä uusi mahdollisuus pienemmällä porukalla.

Vatsat täynnä matka jatkui Tallipihan maalismarkkinoille. Nähtävillä oli aitoja hevosvoimia ja monenlaisia käsityöläistuotteita. Ilma suosi ja väki oli iloisella mielellä. Taisivat naiset tehdä enemmän löytäjä miesten karatessa heti nauttimaan Plevnan antimista. Plevnassa taisi suurin osa kerhon porukkaa istuskella nauttien erinomaisista oluista ja hyvästä seurasta muutaman tunnin. Plevnan myymälästä vielä matkaeväitä ja kotimatkalke.

Kotimatalla oli havaittavissa äänitason nousua ja railakasta menoa, liekö Plevnan antimet ja kiertäneet pullot tehneet tehtävänsä. Markulla oli muuten tosi söpö kylmälaukku näin erikoismainintana. Maailmaa parannettiin ja keskusteltiin kerhotoiminnasta. Tähän oli bussimatalla hyvin aikaa. Häijäällä pysähdyimme vielä Herkkujuustolassa ostamassa lisää kotiinviemisiä.

Kaikenkaikkiaan kiva ja hauska päivä. Allekirjoittaneelle oli myös todella kiva olla vain "rivimatkaajana" ilman järjestelyvastuuta. Kiitos Marjolle ja Tertulle reissun suunnittelusta! Seuraavia reissuja odotellessa.

- Noora

plusprint.fi
MIETI ENNEN KUIN PAINAT

Printit, teipit, kyltit ja
myös tämä lehti.
Kaikki Avainlippu
-tuotteina.

The Avainlippu logo, which is a blue key with a white flag on the handle, is positioned at the bottom of the orange advertisement.

SATAKUNNAN SUURIN VAPAA-AJAN KONETALO

CFMOTO

**3-vuoden takuu
ilman kilometrirajaa**

**Esillä liikkeessämme ja
koeajettavissa!**

**450CL-C
8290€+tk**

**125NK
4790 €+tk**

**450MT
9190€+tk**

**675NK
9750€+tk**

**675SR-R
10590 €+tk**

**800MT-X
14 490€+tk**

**1000MT-X
15990€+tk**

CFMOTO

**3-vuoden takuu
ilman kilometrirajaa**

**GOES POWERED BY CFMOTO
GOES 400 TERROX 4990€+tk**

**GOES POWERED BY CFMOTO
GOES 1000 TERROX 11590€+tk**

**CFMOTO 520
alk. 6690€+tk**

**CFMOTO 850
BLACK EDITION
9990€+tk**

TOP-MOTOR TOIMITTAA TUOTTEET AJOVALMIINA & REKISTERÖITYNÄ!

PIONEER Veneet

**Pioneer 14 Active
pulpetilla &
Mercury 20EFI
Pakettihinta 9990€+tk**

Paino 220kg,
Leveys 173cm,
Pituus 411cm,
Matkustajia
enintään 3/4,
Enintään hv 25

**Pioneer 15 Allround
pulpetilla &
Mercury 40EFI,
Pakettihinta
14990€+tk**

Pituus 470cm,
Leveys 180cm,
Paino 310kg,
Max hp 40,
Rikkipituus Pitkä (L)

**Pioneer 16 Explorer
tuplapulpetilla &
Mercury 50EFI,
Pakettihinta
19990€+tk**

Pituus 507cm,
Leveys 210cm,
Paino 400kg,
40-60hp koneille,
Rikkipituus Pitkä (L)

Toimitetaan ajovalmiina pakettina!

**Meillä
huollot**

**kaiken merkkisiin moottori-
pyöriin, mopoihin, mönkijöihin, perämoottoreihin ja
veneisiin Kysy kuljetuspalvelua.**

JADO

**Moottoripyörille
suunniteltu
monipuolinen ja**

**älykäs ajojärjestelmä.
mm. Navigointi,
Android Auto, CarPlay ja
videokuvausta 2 kameralla.
TULE TUTUSTUMAAN!**

TOP-MOTOR RAHOITUS

**Kaikki tuotteet jopa 0% käsirahalla!
Rahoitus myös huoltoihin ja varusteisiin!**

TOP-MOTOR OY

Ulasoorintie 8 • Pori • www.topmotor.fi

Puh. 044-010 3771 • myynti@topmotor.fi

AVOINNA: Ma-pe 10-17 ja La 10-13

TERVEISET AJOHARJOITTELUSTA!

Talvi on taputeltu ja on taas aika kaivaa se kaksipyöräinen rentoutuskone esiin. Samalla, kun me kaikki saamme taas tuntea voiman ja vapauden tunnetta on hyvä muistaa muutama juttu ajamiseen ja liikenteessä liikkumiseen liittyen. Nykyisen tasavallan presidentin mukaisesti kolme pointtia, joilla jo pärjää vähän paremmin.

1. **Autoilija ei näe motoristia.** Tämä on hyvä pitää mielessä, kun ajetaan osana liikennettä. Kestää aikansa, että kanssaliikkujat taas alkavat tunnistaa meitä motoristeja. Tee itsestäsi näkyvä, muista ajaa ajovalot päällä, käytä huomiovärejä, sijoitu

oikein ajokaistalla ja ennen kaikkea pidä väliä joka suuntaan.

2. **Työntöohjaus** unohtuu talven aikana. Prätäkä kääntyy eri periaattella, kuin auto, jolla lähes kaikki meistä liikkuu koko talven. Treenaa ja totuttele.

3. Moottoripyörän **pysähtymismatka ei pärjää autolle.** Pidä etäisyyttä edellä menevään riittävästi, jotta saat laitteet pysähtymään ajoissa. Liian usein nähdään liikenteessä auton perässä roikkuvia motoristeja, ole siis se fiksumpi surinasussu tai pärinäpoika.

Treenaamaan päästään yhdessä 26.4 kerhon yhteisessä ruosteenpoistossa. Siellä ei hampaat irvessä revitä vehkeitä, vaan otetaan nuo yllämainitut asiat taas haltuun aika paljon muutakin. Me kaikki koutsit teemme tätä hommaa teitä kerhon jäseniä varten, joten toivottavasti silloin nähdään.

28.5 on Pesämäellä ajoharjoittelua, eikä sielläkään ajeta hampaat irvessä.

Seuraa kerhon tiedotteita, muitakin yhteisiä ajotreenejä on tulon päällä.

Ps. Jos jotain ihan timanttista ideaa pukkaa, niin heitä meillä koulutus@konepyoraklubi.fi

Terv. Jussi, Seppo, Jussi, Jarkko ja Keijo. Ja varmaan Esakin :-)

KULJETUS
Mika
Merisalo
kuljetusmerisalo.fi

JOS EI KERRAN KESÄSSÄ KAADU, ON LIIAN VÄHÄN KILSOJA ALLA!

Kevät tekee tuloaan vauhdilla. Suurimmalla osalla meistä vähintäänkin kutisevat kädet liikenteeseen ja osa on varmasti ajokauden jo aloittanutkin. Tavoitteena meillä kaikilla on varmasti mahdollisimman pitkä ja antoisa ajokausi.

Ajokauden pituudessa meillä itsellämme on iso rooli. Ennakoimalla, havainnoimalla ja tekemällä itsemme näkyväksi pääsemme jo aika pitkälle. Kaikkea emme kuitenkaan pysty ennakoimaan, emmekä havainnoimaan. Itsensä näkyväksi tekeminenkään ei aina auta, sillä liikenteessä on muitakin. Valitettavasti jääme pääsääntöisesti toisiin liikenteessä kulkijoihin nähden aina toiselle sijalle, kun jotain on tapahtuakseen.

Mitäs sitten tehdään, kun nämä toimet eivät auta ja jotain sattuu?

Suurin osa motoristien tapaturmista sattuu liikkeelle lähdössä tai hiljaisissa vauhdeissa. Oma pyöräni painaa noin 230 kg. Ei ole pieni massa päällä se, kokeiltu on pariinkin otteeseen. Onnekseni olen selvinnyt vähällä: naarmuilla, mustelmilla ja hyvillä nauruilla jälkeensä. Kokemuksilla.

Vauhdista riippumatta voi kuitenkin sattua ikäväkin kokemus. Olen nähnyt useasti myös sen toisen puolen, kun on valitettavasti sattunut pahemmin. Kun sattuu, muilla tiellä liikkujilla on lakisääteinen velvollisuus auttaa. Autettavalla on oikeus saada apua. Annetulla ensiavulla on valtava merkitys lopputulokseen.

Minimissään motoristin tulisi mielestäni osata hätäilmoituksen tekeminen, ottaa autettavalta kypärä pois ja avata ilmatie käsin, tajuttoman kylkiasentoon kääntäminen, sekä paine- ja kiristyssiteen tekeminen. Elvytystaitokaan ei ole pahitteeksi.

Koska olemme liikkuvaa kansaa, enkä ainakaan itse osaa käytännössä koskaan kertoa tarkalleen missä olen, olen varautunut siihen, että apu löytää tarvittaessa paikalle. Varautumisen työkaluna toimii 112- sovellus. Kun sovelluksen kautta soitetään hätäpuhelu, soittaja paikantuu välittömästi. Paikannuksen ansiosta viranomaiset osaavat suunnistaa oikeaan paikkaan ja avun tarvitsija kohdataan viivytyksettä. Suosittelen sovelluksen lataamista lämpimästi.

Hätäkeskus opastaa tarvittaessa, mitä ja miten tehdä. Tärkeimmät auttamisen apuvälineet ovat

kätemme ja uskallus ensiavun antamiseen. Ensiapulaukku ja sen sisältö ovat lisähyöty.

Huollamme pyörämme ja huolehdimme varusteidemme kunnosta. Turhan usein kuitenkin pyörän ensiapulaukku on jäänyt vähälle huomiolle, jos sellaista edes on. Mittavasta investoinnista ei ole kyse. Avaruuslakanalla ja parilla sideharsolla, sekä kynällä saadaan jo henkeä pelastavia ihmeitä aikaan.

Suomessa on myös kesällä autettavan näkökulmasta kylmä, joten avaruuslakana on aina tarpeellinen. Painesiteen saa tehtyä helposti parilla sideharsorullalla. Kun lisätään tähän comboon kynä, saadaan tehtyä jo kiristyssidekin. Tajuttoman auttamiseen, eli ilmatien avaamiseen ja kylkiasentoon kääntämiseen, sekä elottoman auttamiseen tarvitsemme vain kaksi kättä.

Harjoittelua tähän toimintaan saadaan luonnollisesti kerholla pidettävissä ensiapukoulutuksissa. Auttamalla emme saa vahinkoa aikaan, mutta auttamatta jättämisellä voi olla merkittäviä seurauksia autettavalle. Opitut taidot ovat hyödyksi niin kotona, liikenteessä kuin työelämässäkin. Koskaan emme tiedä, missä ja mitä tapahtuu, mutta voimme kuitenkin varautua pienillä asioilla toimimaan tilanteen niin vaatiessa.

Antoisaa ajokautta ja turvallisia kilometrejä!

Ida

0207 199 500
040 749 4207

OK-Bussit Oy tarjoaa:
tilausmatkat
hotellimatkat
valmismatkat
reittiliikennepalveluja

Yhteystiedot:
040-749 4207
jakibus@gmail.com
ok-bussit.fi

**LUOTETTAVAA KYTYIÄ
JOKA LÄHTÖÖN!**

1+6 hlö ja inva-varustus

Taksi Raimo Kallio

0400 - 592 833

**MOOTTORPYÖRENHUOLLOT, KORJAUKSET
SEKÄ VARAOSAT**

www.syrjanenracingmotor.com

- SRM-Servicehuolto-, ja korjauspalvelut
 - Määräaikaishuollot
 - Venttiilien säädöt
 - Kampiakselityöt
 - Rengastyöt
 - Kuljetuspalvelu
- SRM-Storeverkkokauppa ja myymälä
 - Purkuosat
 - Uudet alkuperäis- ja tarvikeosat
 - Öljyt ja kemikaalit
 - Renkaat

@syrjanenracingmotor

Sammontie 6, Ulvila

0440558952

myynti@syrjanenracingmotor.com

**Meiltä monipuoliset talotekniikan palvelut
Porista koko Satakuntaan**

Asennamme, saneeraamme, huollamme ja korjaamme kokemuksella suuria sekä pieniä LVIS-järjestelmiä

Palvelemme kotitalouksia, taloyhtiöitä, rakennusliikkeitä ja yrityksiä

- **LVIK-töissä**
- **Sähkötöissä**
- **Kiinteistöjen automaatiotehtävissä**

Satakunnan Taloteknikot Oy
Hevosaankatu 7B, Nosto-ovi 8
28600 Pori

Palvelemme klo 7 - 15.30

DUSTEREITA TIILIMÄEN KESOILILLA 1972

Eturivi vasemmalta

Jorma Rajuvaara, Mikko Kuuri-Riutta, Antti Selesmaa, Markku Airaksinen, Vesa Uotila

Takarivi vasemmalta

Hannu Salonen, Pentti Saario, Markku Heljakka, Jarmo Lindfors, "Hexi" Heikkilä, "Tuntematon", Risto Armio, Pasi Valtonen, Päivi ja Jarmo, Pauli Nurmi

ISO KIITOS!

Konepyöräklubi kiittää kaikkia kerholehden mainoksen ostaneita yrityksiä ja mainossummalla kerhoamme kannattaneita yrityksiä!

Suuri kiitos kaikille kerholaisillemme, jotka hankitte kerholehteemme mainokset!

HENSTO

UUDIS- JA KORJAUSRAKENTAMISEN AMMATTILAINEN

HENSTO Oy on perustettu 2011.

Työllistämme lukuisiarakennusalan ammattilaisia ja työnjohtoa
Huolehdimme rakennusurakan toteutuksesta vakaalla ja luotettavalla
ammattitaidolla

Laatu on meille kunnia-asia ja tyytyväinen asiakas on tavoitteemme

Toiminta-alueemme ovat Satakunta ja Varsinais-Suomi

Teemme ammattitaitoista ja luotettavaa rakennusurakointia
asunto-osakeyhtiöille, julkiselle sektorille ja lukuisille muille eri tahoille

www.hensto.fi

UUDET TIETOKONEET • HUOLLOT
• ASENNUKSET • APU JA TUKI

PERINTEINEN TIETOKONEKAUPPA PORISSA

Meiltä saat apua tietokoneongelmiisi helposti ja nopeasti.

Myytävät koneet varustettu
Windows 11 käyttöjärjestelmällä.

Yrjönkatu 5, 28100 Pori • 02 6326 960 • myynti@mikropasi.fi
www.mikropasi.fi • Aukioloajat: ma-to 10-17, pe 10-15

Motoxi

- Ajoneuvot
- Varaosat
- Varusteet
- Huolto
- Verkkokauppa

Motoxi Finland Oy

Itsenäisyydenkatu 59, 28100 Pori

Puh: (02) 631 7100

Huolto: 045 262 7929

Sähköposti: pori@motoxi.fi

Huolto: huolto@motoxi.fi

motoxi.fi

TARVIKS RENKAIT?

RENGASKELLARI ON LUOTETTAVA RENGASPALVELU
TOEJOELLA.

TARJOAMME KATTAVAT PALVELUT UUSIEN
HENKILÖ- JA PAKETTIAUTOJEN RENKAIDEN
MYNNISTÄ SEKÄ ASENNUKSESTA, AINA OMIEN
RENKAIDEN ASENNUKSIIN JA KAUSIVAIHTOIHIN.

YKSITYISIASIAKAS TAI YRITTÄJÄ, MEILTÄ SAAT
HENKILÖKOHTAISTA JA JOUSTAVAA PALVELUA.

TAVOITAT PARHAITEN SOITTAMALLA TAI
LAITTAMALLA VIESTIÄ. KYSY ROHKEASTI
TARJOUSTA, NIIN ETSITÄÄN JUURI SINULLE SOPIVA
RATKAISU!

+358 45 2012631

@RENGASKELLARI

RKORONEN@GMAIL.COM

TAPIO

HARVESTERIT

Riuttolehto Oy
Teollisuustie 11 A
63800 SOINI

Myynti
OttoMotor Oy
0400 446 001
www.ottomotor.fi

Tapani Rintala
Gsm +358 (0)400 446 001
tapani.rintala@gmail.com

www.ottomotor.fi

OTTO MOTOR OY

MOPOSTA MAANSIIRTOON
TUONTI • MYYNTI • HUOLTO

Kotajärventie 80, 42660 Sahrajärvi MULTIA

VERSTAS
MOOTTORIKAHVILA

VERSTAALLA TAPAHTUU

- 28.2. RAUTALANKAA JA TANSSIA, RELOADERS
- 7.3 WEST COAST WOMEN GO ROCK'N BLUES & FUNK, KUODES AISTI,
FARAH JA LILZ RHYTHM GROUP
- 13.3. STAM1NA, LÄMPPÄÄMÄSSÄ VOV
- 28.3. SUOMEN TAIKURIT TAIKASHOW
- 4.4. VERSTAAN STAND-UP
- 11.4. LAURA VOUTILAINEN - KERRAN KEVÄÄLLÄ
- 18.4. LÖYTÖRETKI VINTAGEN MAAILMAAN
- 30.4. VAPPUBILEET
- 10.5. ÄITIENPÄIVÄLOUNAS
- 15.5. MR BOO & THE VOODOOERS
- 17.5. ROMPETORI
- 30.5. STEVE'N SEAGULLS
- 12.6. ERJA LYYTINEN
- 13.6. ROMPETORI
- 12.7. ROMPETORI
- 16.8. ROMPETORI
- 5.9. VERSTAS GOES KUSTOM KULTURE
- 8.11. ISÄNPÄIVÄLOUNAS

MUISTA JOKA
TORSTAISET
MOOTTORIKAHVILA-
ILLAT 30.4.-30.9.
KLO 17-20

SEURAA MEITÄ SOMESSA @VERSTASMOOTTORIKAHVILA

PYSSYKANKAANTIE 170, 29270 HORMISTO, NAKKILA

WWW.NAKKILANVERSTAS.FI

Yyteri

MEETING

TERVETULOAA YYTERIIN

Yyteri meeting 5-7.6.2026

Ralliportit aukeavat pe 5.6 klo 14

Rallitikitit

Verkkokaupasta 3.6.2026 klo 12 asti:

Pe-su rallipassi 30€

Pe päiväkäynti 10€

La päiväkäynti 10€

Ralliportilta:

Pe-su rallipassi 35€

Pe päiväkäynti 12€

La päiväkäynti 12€

Ennakkolippujen nouto ralliportilta perjantaina 5.6. klo 14 alkaen nimellä.

Rallipassit eivät sisällä aamiaista. Aamiaista, sekä kahvila- ja grillituotteita myydään tapahtumateltan läheisyydessä Konepyöräklubin Rillillä. Baari sijaitsee samalla alueella.

Ohjelmaa koko viikonlopulle mm.

Bingo

Karaoke

Kisailua

Letka-ajo

Sinkkusutinat

Matkatarinoita

Yyterin laulava motoristi

Livebändejä

Rallisaunat

Myyntikojuja

Majoitus

Mökkivaraukset suoraan Yyteri Resort & Campingiltä verkosta. Varauslinkkiin pääset www.yyterimeeting.fi sivuilta kohdasta "Majoitus".

Mökit eivät ole varattavissa Campingin verkkosivujen tavallisesta sähköisestä varausjärjestelmästä.

Länsirannikon suurin mp-kokoontuminen

Tarkempi ohjelma ja ennakkoliput yyterimeeting.fi